

Teopolitik Üçleme: Nazizm, Siyonizm ve Evanjelizm

Bu makale teopolitika kavramının adeta somutlaşmış hali olan üç önemli benzer teolojik temelli ideolojinin, doktrinlerinin ve tarihsel gerçeklerinin anlatılması amacıyla yazılmıştır. Ancak asıl önemli olan bu üç ideolojinin birbirleri ile benzerlikleri değil ilişkili, bağlantılı ve hatta tek bir merkezden kurgulandıkları izlenimi verecek kadar eşgüdümlü oldukları tespittir.

Nazi İdeolojisinin Kökenleri ve Thule Cemiyeti

Nazi kelimesi aslında özel bir isim ve bir siyasi parti adıdır ve bu parti de Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisidir. Fakat kelimenin ifade ettiği ideolojik tutum, siyasi parti ve hareketin önüne geçmiş ve adeta küresel ölçekte kötülüğü ifade eden bir dogmaya dönüşmüştür. Adolf Hitler ise bu siyasi hareketin ön plandaki lideri olarak adeta kötülüğün cisimleşmiş hali olarak putlaştırılmıştır. Peki Dünya'yı yirminci yüzyılın en büyük felaketine sürükleyen Nazi olgusunun hakikati gerçekte nedir? Şüphesiz bu olgu çok boyutlu bir gerçekliği bünyesinde barındırmaktadır. Bu boyutlara yakından bakarsak öncelikle sosyolojik olarak Alman toplumunun Birinci Dünya Savaşı sonrası içine düştüğü kültürel ve ekonomik buhranın, siyasi bir ideolojinin adeta bir dine dönüşmesinin, temel gerekçesini oluşturduğunu görürüz. Alman toplumunun zihninde, ideolojik planları doğrultusunda, bir algı inşa eden mühendisler bu buhranı çok iyi araçsallaştırmışlardır. Gördüğümüz ikinci önemli durum ise, geleneksel monarşinin yıkılması ve cumhuriyetin ilanı ile gerçekleşen köklü rejim değişikliğidir ve bu değişimin Alman halkının bilinçaltında arketipik bir kolonun yıkılmasına neden olmasıdır. Üçüncü önemli husus olarak da Rusya'da Masonik prensiplerle gerçekleşen Bolşevik Devrimi ile ortaya çıkan, komünizmin Avrupa'ya hızla yayılma ihtimali ve bunun toplumda yarattığı kaygı bozukluğu, gösterilebilir. Son temel neden olarak ise Avrupa'da politik siyonizmin yükselişi ve Yahudi azınlığın Almanya'yı ekonomik, entelektüel ve siyasi olarak ele geçirmek üzere oluşu ve hatta Alman kimliğini dahi sahiplenmeleri gösterilebilir.

Tarihin en önemli kırılma anlarından biri olan MS 132'de Roma İmparatoru Hadrian tarafından Yahudi halkı Filistin'den tamamıyla sürülmüş ve büyük çoğunluğu Avrupa'ya göç ettirilmiştir. İşte o göçün üzerinden geçen yüzlerce yılın sonunda özellikle Fransız İhtilalinden sonra azınlıktaki göçmenler yerleştikleri ülkelerde çoğunluk üzerinde neredeyse hakimiyet kurmayı başarmışlardır. Almanya'da Yahudi hakimiyetine ilk tepki ideolojik boyutta verilmiş ardından bu ideoloji etrafında kümeleşen taraftarlar gizli cemiyetler şeklinde örgütlenerek siyasi bir hareketin alt yapısını oluşturmuş sonra da görünür bir siyasi harekete dönüşerek partileşmiştir.

Bahsettiğim ideolojinin temel esasları sırasıyla: Aryanist, Pan-Cermenist, okültist, monarşist ve anti-siyonist yapıdadır. Esasen bu ideolojinin tarihsel geçmişi 17. yüzyılın ilk yarısında Kutsal Roma İmparatorluğu coğrafyasında gerçekleşen ve çoğunluğu Alman olan milyonlarca insanın öldüğü ve tam 30 yıl süren Protestan ve Katolik mezhepleri arasındaki savaflara dayanmaktadır. Bu savaşların Alman toplumunun bilinçaltında bıraktığı iz, Katolik Hristiyanlık düşmanlığı olmuştur. Aslında Almanlar Hristiyan olmadan önce uzun süre kendi pagan inançlarına bağlı kalmışlar ve Hristiyanlığa geçişleri çok zaman almıştır sonrasında da Alman tipi Hristiyanlık olarak Protestanlığı icat etmişlerdir. Yine de aradan geçen yüzyıllar Cermenlerin Hristiyanlık öncesi taptıkları paganik Tanrı Wotan (Odin) dinini ve kadim Töton ruhunu unutmaları için yeterli olmamıştır.

Aryanların üstün ırk olduğuna dayanan Aryanizm ve buna paralel olarak Pan-Cermenizm ve de Cermen Paganizmi, başta Avusturyalı okültist filozof tarihçi ve yazar Guido von List tarafından 19. yüzyılın son çeyreğinde, Alman milliyetçisi gazetelerde yazdığı yazı, roman ve makalelerin derlemesi olan kitaplarda işlenmiştir. Aynı dönemde Alman asıllı bir Rus olan ünlü okültist ve teosofist Helena Petrovna Blavatsky de yayınlanan Gizli Öğreti adlı kitabında Yedi Kök Soy teorisini ortaya atmış ve ezoterik kozmolojiden söz etmiştir. Blavatsky'nin Yedi Kök Soy teorisine göre tekâmül seviyesi bakımından en üstün olan kök ırk aynı zamanda son altın çağı başlatacak olan soy olacaktır ve Aryanistler bu ırkın Cermenlerin de mensup olduğu Aryanlar olduğuna inanmaktadır. İlaveten Alman asıllı İngiliz siyaset felsefecisi Houston Stewart Chamberlain de yine aynı dönemde Avrupa'da Aryan ırkının üstünlüğünü savunmuştur.

List, Chamberlain ve Blavatsky'nin en önemli takipçileri ise yine bir Avusturyalı okültist olan gazeteci ve yayıncı Jörg Lanz von Liebenfels, şair yazar gazeteci ve politik aktivist olan Dietrich Eckart, yayıncı ve politik ideolog Alfred Rosenberg ve ünlü enigmatik okültist yazar ve casus Baron Rudolf von Sebottendorf olmuştur. Bunlardan Lanz von Liebenfels, Cermen paganizminin ve Wotan dininin savunucusu olan aynı zamanda Hristiyanlık karşıtı ve de Yahudi aleyhtarı bir düşünür olarak Nazizmin de öncü ideologlarından biri olacaktır. Baron Rudolf von Sebottendorf ise belgeselimiz açısından son derece önemli bir şahsiyettir kendisi Mason Localarına üye olmuş ve onların sistemini çözmüş, okültizm alanında uzmanlaşmış, keza İstanbul'da bulunmuş ve bir Bektaşî tekkesinde Bektaşîlik eğitimi almış, ayrıca İsmailî Dailiği ve Nizari Haşhaşi örgütlenmesi konusunda da kendisini geliştirip eğitmiştir. Sebottendorf aynı zamanda okültist Gül Haç Kardeşliği Tarikatı ile de ilişkilidir. Kendisinin tarihte bıraktığı en önemli iz ise hiç şüphesiz Thule Cemiyetini (Tarikat) kurmak olmuştur.

Thule, Avrupa'da Bolşevik ihtilali sonrası oluşan komünizmin yükselişte olduğu siyasi koşullarda kurulmuş ve Avrupa genelinden 1200 kadar aristokrat ve zengini bünyesine katmıştır. Thule Cemiyeti yukarıda bahsettiğim Aryanist, Pan-Cermenist, okültist, monarşist ve anti-siyonist ideolojik temel esaslar üzerinde yükselmiş ve Alman İşçi Partisini kurarak Nazizm'e iktidar yolunu açmıştır. Thule'nin kurucusu Baron Rudolf von Sebottendorf ve aktivist Dietrich Eckart, son Alman İmparatoru ve Prusya Kralı Kaizer II. Wilhelm'in I. Dünya Savaşı sonrası tahttan feragat etmesi, akabinde Almanya'da İmparatorluğun ilga edilmesi ve Cumhuriyetin ilanı ile oluşan siyasi otorite boşluğunu doldurmak için Alman toplumunun bir Führer'e yani öndere ihtiyacı olduğu düşüncesini taşımaktadırlar. Bu doğrultuda kendi ideolojilerine ve politik hedeflerine uygun profilde bir kişiyi bularak bu kutsal görev için yetiştirmişlerdir; bu kişi hiç şüphesiz Adolf Hitler'dir. Hitler son derece karmaşık ve puslu bir geçmişe sahip tam anlamıyla muamma bir kişiliktir ve adeta gizli bir güç tarafından kaderi yazılmış o da kendisine verilen rolü oynamıştır.

Neticede Hitler, Thule tarafından kurulan Alman İşçi Partisinin genel başkanlığına getirilmiş ardından da partinin adı Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi olarak değişmiştir. Nazi parti örgütü ve programı da tıpkı Thule gibi okültist ve neo-paganik Cermenik yapıdadır; partinin tüm siyasi propaganda doktrinleri ve sembolleri de hem okültist, hem ezoterik hem de paganik Wotan dini ve kadim Töton rahip ve şövalyeleri ruhunu yansıtan karakterde kurgulanmıştır. Naziler tüm dünya iktidarını ve küresel hegemonya kurmayı hedefleyen politik siyonizmi ve ateist komünizmi hedef almış bu doğrultuda siyonist Yahudileri ve komünistleri etkisiz kılınması gereken iç düşmanlar olarak tanımlamışlardır.

Hitler ile Thule ve Sebottendorf ilişkisi 1933 itibarı ile bozulmuştur çünkü Hitler monarşinin geri getirilmesine karşıdır zira o artık bir Führer değil, Almanların beklediği kurtarıcı Mesih olduğuna inanmakta ve sadece dünyevi iktidarı değil manevi iktidarı da hedeflemektedir ve bu kutsal tahtta başka bir krala yer yoktur.

Hitler “Kavgam” adlı kitabında, *nihai çözüm ve nihai hesaplaşmadan* söz etmiştir ki bu söylem aslında, “Yeryüzünde tüm günahları, tüm hükümetleri ezeceğiz; tüm malları ortaklaştıracamız ve vaftiz olmayı reddeden herkesi kılıçtan geçireceğiz”, zihniyetindeki radikal reformcu Anabaptist Hristiyan hareketin görüşleri ile uyumludur. Naziler açısından kılıçtan geçirileceklerin kim oldukları ise açıktır.

Thule’nin okültist bir tarikat olduğundan bahsetmiştim, Hitler ve Nazilerin de ezoterizme ve gizli ilimlere dair ilgi duydukları alanların çerçevesi son derece geniştir; özellikle de astrolojiye düşkünlüdürler. Nitekim önde gelen Nazilerden Heinrich Himmler, Rudolf Hess ve Alfred Rosenberg’in özel astrologları ve okültistleri vardır. Nazilerin gamalı haç dahil tüm nişan, rütbe, flama, yüzük, şekil, desen ve renkleri okültist sembollerden alınmıştır. Gamalı haç esasen Thule’nin armasında yer almaktadır, Hitler de gamalı haç sembolünü, özellikle negatif etki yaratmak için, haçın kolları sola doğru olan Budhist Svastika sembolünü ters yöne çevirerek, kullanmıştır; çünkü okültizmde ters yöndeki gamalı haç yıkım ve şiddet anlamını taşımakta, kin ve nefret telkin etmektedir; zaten Hitler’in amacı da müesses nizamı yıkmaktır. Guido Von List’e göre ise gamalı haç katıksız saf kanı sembolize etmektedir, ona göre gamalı haç aynı zamanda ezeli doğum, ebedi hayat ve sonsuz tekrarlar anlamını da taşımaktadır, yine bu kadim sembol yaratıcı ve koruyucu olarak evrene hükmeden Tanrı’yı da simgelemektedir.

Nazilerin okültizme olan ilgisinin önde gelen temsilcisi ise Heinrich Himmler’dir; kendisi *kara tarikat* olarak anılan SS birliklerinin de kurucusudur (Schutzstaffel / Koruma Timi). Himmler, Baron Sebottendorf hayranıdır, baron ise rafizi akımlar olan Haşhaşi ve Karmati’lerin dai örgütlenmesinin hayranıdır. Sebottendorf ayrıca Thule Tarikatı’nın taptığı tanrının, pagan Töton Şövalyeleri’nin tanrısı Odin (Wuotan) olduğunu söylemiştir. Keza Thule’nin teslis inancında Wuotan, Wili ve We olarak üç pagan tanrısı yer almaktadır. Nazi ordusunun ve SS birliklerinin rütbe, nişan, madalya ve bölük armalarında da Nordik şifreli Rune Alfabesi harflerinin kullanılmış olması dikkat çekicidir.

Hitlerin ve Nazilerin sembolleri kullanmadaki amaçları bir mitoloji yaratmak ve bunu kadim Aryan ruhu ile birleştirerek yeni bir Alman milliyetçiliği anlayışı inşa etmektir. Bu anlayış esasen okült milliyetçiliğidir ve Naziler tarafından kutsal sayılan arkaik Nordik değerleri içermektedir. Nitekim Guido von List ve öğrencisi Lanz von Liebefens bu amaçları doğrultusunda geçmişteki Töton ve Cermen sembollerini 20. yüzyıla taşımışlardır. List aynı zamanda okültizm ile Tötonik-Aryan geleneğini kuramsallaştırmış ve öğrencisi Liebenfels de bu öğretiyi yayınlamıştır. List’e göre yeryüzünde uygarlık Aryan ırkı tarafından kurulmuştur ve onun bu savı, yeni tip Alman milliyetçiliği inşasının en önemli temel kolonunu oluşturmuştur.

Cermenist ideologlardan Houston Stewart Chamberlain de Pan-Cermen hareketi, doktrin haline getiren bir kitap yayınlamıştır, bir diğer ideolog Alfred Rosenberg ise siyonistlerin dünya iktidarını nasıl elde edeceklerini anlattıkları ünlü Sion Uluları Protokelleri’ni Çarlık Rusya’sından Almanya’ya getirmiş ve muhtemelen kendisi tercüme ederek Thule üyeleri aracılığı ile yaymıştır. Hitler de bu protokoller ile onlar sayesinde tanışmış ve siyonizm düşmanlığı o zaman olgunlaşmıştır. Bu protokoller Sion Ulular Konseyi’nin 29-31 Ağustos 1897 tarihinde İsviçre’nin Basel şehrinde yaptıkları

gizli toplantının zabıtlarıdır ve Rus casuslar bu zabıtları ele geçirerek Çarlık Rusya'sında yayınlamışlardır.

Thule mensupları ve Naziler aynı zamanda Almanların arasından çıkacak bir kişinin Katolik Kilisesi'ni yıkarak Almanya'nın Führer'i olacağına ve önce Almanya'yı sonra da tüm dünyayı Kilise'den ve Yahudilerden kurtaracağına inanmaktadır. Zaten Führer kavramı da Almanlar açısından ilahi güce eriştiği varsayılan enigmatik bir kişiyi işaret etmektedir.

Nazizm büyük oranda okültizmden etkilenmiş olsa da doktrin aynı zamanda masonluk, Kabbalacılık ve Güç Haç Şövalye Kardeşliğinden de izler taşımaktadır. Ama onların asıl kökleri Töton Şövalyeliğine uzanır. Bu hususu biraz açarsak, pagan ve barbar Alman-Cermen kabileler Katolik Latinler tarafından Hristiyanlaştırıldıktan sonra girdikleri yeni dini savunmak ve yaymak amacıyla kitlesel olarak Haçlı Seferlerine katılmışlardır. Bu seferlerde Alman soylularının oluşturduğu Töton Şövalyeleri Tarikatı (1190) başrol oynamıştır. Tötonların, Haçlı Seferleri sırasında Hasan Sabbah tarafından organize edilmiş Haşhaşiler ile kurdukları kültürel ilişkiden etkilenerek, kendi bünyelerinde Kutsal Vehm (Almanca Fe Me) adlı gizli bir örgüt meydana getirdikleri bilinmektedir. Tapınak Şövalyeleri gibi Tötonların da Haçlı Seferlerinden Avrupa'ya geri döndüklerinde kurdukları bu sır dolu gizli örgüt Kutsal Vehm faaliyetlerini sürdürmüştür. Töton Şövalyeleri'nin ideolojik olarak Alman ruhuna aykırılık gerekçesiyle haklarında "vehme" kapıldıkları yani kendilerinden zan ve şüphe duydukları kişileri, bu örgüt marifeti ile yer altı mahkemelerinde yargılayıp infaz ettikleri ve Kutsal Vehm örgütünün de 19. yüzyılın başında yasaklanana kadar Almanya'da halkın en çok korktuğu teşkilat olduğu söylenmektedir. Kutsal Vehm Örgütü, 20. yüzyılın başında Almanya'da dinlerini değiştiren Yahudiler tarafından, Aryan ruhunun ve Almanlığın bile neredeyse ele geçirilmek üzere olması gerekçesi ile Guido von List ve öğrencisi Lanz von Liebenfels tarafından 1910'da kurulan Cermenlik Tarikatı (Germanen Order) tarafından yeniden canlandırılmıştır.

Aslında geriye dönüp baktığımızda Fransız İhtilali sonrasında 19. yüzyıl boyunca Avrupa'da estirilen liberal siyasi hava sayesinde eşit vatandaşlık hakları elde eden Aryan olmayan Alman Yahudiler, sadece elli yıl içinde Almanya'da siyaset, basın ve ekonomi alanında faal olan bütün önemli kurum ve kuruluşları ele geçirmişlerdir. *Detay bilgi olarak masonik ilkeler ile masonlar tarafından organize edilen ve gerçekleştirilen ihtilal sonrası Fransa'da, Yahudilere 1791'de vatandaşlık hakkı verilmiş ve özgürleşme hareketinin öncüsü bu ülke olmuştur. Yahudiler eşit vatandaşlık haklarını Yunanistan'da 1830'da, İngiltere'de 1858'de, İtalya'da 1870'te, Almanya'da 1871'de ve Norveç'te 1891'de elde etmiştir.*

İşte Almanya'da Tötonik Ruh, bu şartlar altında çağrılmış, aşırı Alman milliyetçiliği ve anti-liberal Pan-Cermanizm 1871'den sonra yükselişe geçmiştir. 20 yüzyılın ilk çeyreğinde Kutsal Vehm örgütü de diriltilerek çok sayıda siyasi cinayete imza atmıştır; öldürülenler Yahudi kökenli ve sosyalist görüşlü önemli kişilerdir. Kutsal Vehm şüphesiz 1918'de teşkil olan Thule Cemiyeti'nin kontrolüne girmiştir ve Thule tarafından 1919'da kurulan Alman İşçi Partisi'nin (DAP) içinde bu gizli örgütün mensupları da bulunmaktadır. Mesela Kutsal Vehm mensubu olan Ernst Roehm ve Yüzbaşı Erhard, Alman İşçi Partisinin de gizli üyeleridir ve bu partinin bünyesinde faaliyet gösteren, kısaca SA olarak anılan ve yarı askeri bir oluşum olan Sturmabteilung yani Fırtına Bölüğü'nün de yöneticileridirler. SA mensupları kahverengi gömlekli askeri tip üniformalar giymekte ve komünistlere karşı sahada fiziki eylemlerde bulunmaktadır. Nasyonel Sosyalist Partinin iktidara gelişinde de önemli rolü olan SA'nın 1934 yılına gelindiğinde çoğunluğu gençlerden oluşan 3,5 milyon üye sayısına ulaştığı ve bu para-

militer grubun ağır silahları olduğu bilinmektedir. Nitekim aynı tarihte SA'nın üst yöneticileri, iktidara oluşturdıkları tehdit nedeniyle, Adolf Hitler tarafından tutuklatılıp idam edilmiştir. Basına yansıyan gerekçeler arasında Roehm'ün eşcinsel oluşundan ve devleti eşcinsellerin yönetmesi gerektiğini savunmasından söz edilmesi hayli ilginçtir.

Tekrar Alman İşçi Partisi'nin (DAP) kuruluşuna dönersek o tarihte Baron Sebottendorf, Thule Cemiyeti mensuplarına acilen bir Führer'e ihtiyaç duyduklarını söylemiş ve ancak bu kişinin Almanya'yı kurtarabileceğini ve Aryan ırkının dünyaya egemen olmasını sağlayacağını eklemiştir. Thule mensupları 1919 yılının Eylül ayında Hitler ile tanışmışlardır, kendisi DAP'a üye yapılmış ve Thuleciler tarafından eğitilmiştir. Bu sürecin sonunda aranan Führer'in bulunduğu kanaat getirilmiş ve enigmatik kişiliği ile Adolf Hitler, Thule'nin önde gelenlerinden okültist Dietrich Eckart tarafından Baron Sebottendorff'a önerilerek Alman İşçi Partisi'nin lideri yapılmıştır. Eckart ölüm döşegindeyken Hitler'i kendilerinin (Thule ve Kutsal Vehm) yetiştirdiğini ve Führer yaptıklarını ve de onun Almanya'nın kurtarıcısı olacağını söylemiştir. Keza Lanz Von Liebenfels de "Hitler bizim öğrencilerimizdendir" demiştir. 1920'de ise partinin adı Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi olarak değiştirilecektir. Bu arada belirtmek gerekir ki Nazi Partisi'nin destekçileri sadece Alman aristokratları değildir, nitekim monarşi yanlısı, komünist aleyhtarı ve siyonist Yahudi karşıtı çok sayıda İngiliz, Fransız, İtalyan ve Avusturyalı en az 50 soylu aile de onları desteklemiştir.

Baron Sebottendorf sadece Thule ve DAP'ı değil aynı zamanda ırkçı ve silahlı Kampfbunds'un da (Savaş Birlikleri) kurucusudur, bunlar daha sonra SA ile birleşmiştir. Keza Baron'un aynı zamanda gizli paralel bir istihbarat örgütü kurduğu da bilinmektedir. Sebottendorf 1920 yılında aynı zamanda Volkischer Beobachter adlı Alman milliyetçiliği çizgisinde yayın yapan bir gazete kurmuş ve bunu Hitler'e hibe ederek Nazi Partisinin resmi yayın organı haline getirmiştir. Neticede Baron Sebottendorf hem Thule Cemiyeti'ni hem DAP'ı hem de Savaş Birlikleri'ni örgütlemiş, I. Dünya Savaşından sonra galip itilaf devletlerinden kaçırdığı silahlar ile onları donatmış, Avrupalı ve Rus zengin soylu ailelerden aldığı büyük maddi destekle de Nazi Partisi'ni ve siyonizm karşıtlığını Almanya'da iktidara taşımıştır.

Tapınak Şövalyelerine ait 1236 tarihli bir belgede Almanya'da "Işık İmparatorluğu'nun kurulacağından bahsedilmektedir. Dikkat çekici şekilde antik Yunanda tanrı Apollo'nun da vatani olan "Bilinmeyen Ülkenin" adı Thule'dir ve kelime "Güneş Ülkesi" anlamına gelmektedir. Nazizmin temelinde Thule ve onun da arkasında kayıp bir uygarlığa dair efsane yer almaktadır ve inanca dönüşen ideolojinin temelini de bu mit oluşturmaktadır. Yani Nazi mitinin temelinde, kayıp uygarlık efsanesi *ki bu uygarlık şüphesiz Aryan ırkı tarafından kurulmuştur*, saf ve katıksız Aryan ırkının üstünlüğü ve dünyaya egemen olması gerektiği inancı ve bunun gerçekleşmesi için bir Alman Mesih'in zuhur etmesi ve de Führer olarak Almanlara Tanrının iradesi ve ilahi takdir ile önderlik etmesi, düşüncesi bulunmaktadır. Thule Cemiyeti de Almanların beklediği kurtarıcı inancını beslemiş, güçlendirmiş ve ulusal mitsel bir tutkuya dönüştürmüştür. Bu mitin hayalini belki ilk olarak Von List kurmuştur ama sonrasında bu mite inanan Almanlar tarafından artık bir Aryan Mesih'in zuhur etmesi her an beklenir olmuştur.

Sonuç olarak Naziler bu mitsel ideolojiye inananların büyük desteği ile iktidara geldiklerinde şüphesiz siyonist Yahudilerin, masonların, küresel ölçekte etkili olan finans hanedanlarının ve Bolşeviklerin dünyayı ele geçirmek istediklerinin bilincindedir, zaten bu kesimlerin planları Sion Ulularının Protokolleri ile deşifre olmuştur. Esasen Naziler dini Yahudiliğe değil dünya iktidarını hedefleyen politik siyonizme karşıdırlar ve II. Dünya Savaşında aslında Nazizm ile küresel siyonizm destekçileri

savaşmıştır. Yahudi soykırımı ve anti-semitizm iddiaları ise savaş sonrası Filistin’de İsrail devletinin kurulması ile ilgilidir ve 1945’ten beri sistematik bir şekilde her vesile ile gündemde tutulmaktadır. Mesela II. Dünya Savaşı sonrası ABD ve İngiltere tarafından işgal edilen Japonya’da halk uzun süre ülkelerine atom bombası atanın Sovyetler Birliği olduğuna inandırılmıştır. Günümüzde de siyonist İsrail Devleti’nin, ABD’nin ve İngiltere’nin dünya halklarının gözünün içine bakarak ve insanların aklı ile alay ederek söyledikleri sistematik yalanlar düşünüldüğünde, 1940’ların ilk yarısında Nazi rejiminin Avrupa’da Yahudilere karşı eylemlerinin gerçek boyutları hakkında artık asla emin olamayız. Günümüzde bu büyük şüphenin duyulmasının sorumlusuysa bizzat riyakâr siyonistlerdir.

Bu makalenin yazılma amacı kesinlikle Nazilerin eylemlerini meşrulaştırmak ve Avrupa’da Yahudi toplumun II. Dünya Savaşı sırasında yaşadıkları acıları yok saymak değildir. Aksine savaşı kazanan Batılıların çarpıttıkları gerçekliği düzeltmek ve olaylar ve olgular arasındaki ilişkiyi açık şekilde ortaya koymaktır. Bu bağlamda şimdi çarpıcı bir iddiayı ortaya koymak ve desteklemek istiyorum: Esasen 20. Yüzyılın ilk yarısında Yahudilere en büyük kötülüğü Naziler değil bizzat siyonist Yahudiler yapmıştır. Hatta diyebiliriz ki siyonistler Nazilerin ruh ikizi gibidirler. Aralarındaki benzerliği birazdan anlattıklarımı okuduğunuzda siz de şaşıracaksınız.

Siyonizmin Teolojisi, İdeolojisi ve Tarihi

Öncelikle büyük kötülükten başlayalım: Siyonistlerin ilk hedefi merkezi Kudüs olan İsrail devletini tekrar kurmaktır ancak bunun için Dünya genelinde Yahudilerin desteğine ihtiyaçları vardır. Yahudi toplumu ise yüzlerce yıldır anavatanları olmadan başka toplumların vatanlarında yaşamaya alıştıklarından ve buralarda düzenlerini kurup hayatlarını iyi koşullarda sürdürdüklerinden onları fazla bir ekonomik değeri olmayan Filistin gibi bir coğrafyaya göç etmeye teşvik etmek için düzenlerinin bozulması ve rahatlarının kaçması hatta temel hürriyetlerinin kısıtlanması ve tehdit edilmesi gerekmektedir. İşte siyonistler için Avrupa Yahudi toplumunu bu şekilde harekete geçirecek büyük fırsat Nazilerin Almanya’ya hâkim olması ile ortaya çıkacaktır. Aslında Naziler ile siyonistlerin hedefleri ortaktır zira Naziler “Nihai Çözüm” olarak Yahudilerin önce Almanya’da sonra da işgal ettikleri Avrupa ülkelerinde toplanıp tehcir edilmelerini planlamaktadır. Plan ilk yapıldığında Yahudilerin Doğu Afrika’da bir ülke olan Madagaskar’a sürülmesi düşünülmüş ancak lojistik ve finansal sorunlar nedeniyle daha sonra Doğu Avrupa’da Polonya’ya tehcir edilip toplanmalarına karar verilmiştir.

Nazilerin başından beri en büyük düşmanları Yahudi Bolşevikler olmuştur nitekim Sovyetler ile savaşın başında yaptıkları saldırmazlık anlaşmasını bozup Rusya’ya saldırmalarının başlıca nedeni bu ülkede hâkim olan ideolojik düşmanlarıdır. Keza Rusya’nın olası işgali ile Avrupa Yahudilerinin son tehcir edilecekleri coğrafya muhtemelen Rusya olacaktır. Siyonistler ise bunun farkında olmalarına rağmen başından itibaren Nazileri ve kurdukları savaş sanayisini sağladıkları finansman ve teknolojik know-how ile desteklemişlerdir. Başta Dupont, J.P. Morgan ve Rockefeller gibi Amerikan menşei şirketler Nazi rejiminin en büyük destekçileri olmuşlardır. Bunun sebebi Nazileri güçlendirmek ve Avrupa’da ikinci büyük savaş başlatmak ve neticede İsrail’de bir devletin kurulmasına zemin hazırlamaktır.

Siyonistlerin planları işlemektedir ve Yahudi toplumunun başına gelecek olan muhtemel felaket onlar için amaçları doğrultusunda faydalı olacaktır, bu nedenle Nazilerin elinde kurtarabilecekleri halde

Yahudileri makus kaderlerine terk etmişler ve Yahudiler için mutlaka kurulması gereken bir devlet ve anavatan kurgusu yapmışlardır.

Bugün ana akım Batı merkezli tarih anlatısına göre soykırım kavramı öncelikle Yahudilerin II. Dünya Savaşı sırasında yaşadıkları felaketi anlatmak için kullanılmaktadır. Oysa aynı savaşta Dünya genelinde toplamda 50 milyon kişi ölmüştür ve bu ölümlerin sadece 1,5 milyonu Yahudi toplumuna aittir. Holokost olarak adlandırılan Yahudi soykırımı hadisesi neredeyse 50 yıl gerçek sayıların kasıtlı olarak büyütülerek olduğundan 4 kat fazla gösterilmesi ile siyonistlerin amaçları doğrultusunda, sahip oldukları medya unsurları ve propaganda mekanizması vasıtasıyla kullanılmıştır. Oysa tarihin en büyük soykırımı her bir Afrikalıyı esir almak için en az 10 tanesini öldüren ve toplamda 100 milyon siyahinin öldürülmesi ile sonuçlanan Afrikalıların köleleştirilmesi sürecinde yaşanmıştır. Afrikalılar sanıldığı gibi köle olmaya razı olmamış, Avrupalı köle tacirlerine direnmiş ancak sağ kalanlar esir edilebilmiştir. Diğer taraftan tarihin ikinci önemli soykırımı ise Amerika kıtasının Avrupalı göçmenler tarafından işgali sonrası yaşanmış ve 60 milyon Amerikan yerlisi yaşadıkları topraklarda yok edilmiştir. Keza 1945 yılında müttefikler tarafından, Almanya ve Japonya'nın II. Dünya Savaşı'nı artık kaybettikleri gayet iyi bilinmesine rağmen, adeta toplu cezalandırma amacıyla, bu ülkelerin şehirleri acımasızca bombardımana tabii tutulmuş ve sivil halk soykırıma maruz kalmıştır. Peki bütün bu gerçeklere rağmen biz günümüzde neden soykırım denilince hep Yahudilerin başına gelen trajediyi hatırlıyoruz ve bu algı yönetiminin sebebi nedir? Bu sorunun cevabı kısaca: ırkçı, ayrımcı, sömürgeci ve üstenci (seçilmiş halk) düşünce yapısına sahip fanatik bir ideoloji olan siyonizm ve İsrail devletinin, Filistin ülkesini işgal etmek ve Filistinlileri yok etmek pahasına, kurulup genişlemesini meşrulaştırmaktır.

Bu aşamadan sonra artık siyonizmin tarihini ve doktrinin kaynakladığı söylenen kimilerine göre mitolojik bazılarına göre ise teolojik temelleri anlatarak konumuzda derinleşebiliriz. Siyonizm denildiğinden bilindiği üzere karşımıza çıkan vitrin isim Theodore Herzl'dir ve siyonizmin siyasi bir hareket olarak onun tarafından 1896 yılında başlatıldığı söylenir ki bu aslında bilinçli bir yanıltmacadır; zira kendisi aslında sadece bir sözcüdür. Herzl'in arkasında ise "gizli ajandaları" çerçevesinde küresel hegemonya peşinde olan meşhur Yahudi hanedanı Rothschild'ler bulunmaktadır. Herzl, Yahudi dini eğilimlerin etkisinde olmadığını hatta bir agnostik olduğunu ifade etmiş ve ideolojinin dini değil milliyetçi bir doktrin olduğunu savunmuştur. Herzl'in organizasyonu ile 1897 yılında İsviçre'nin Basel şehrinde 17 ülkeden 69'u farklı siyonist cemiyete mensup toplam 208 delege ile toplanan Birinci Siyonist Kongresi ile başlayan süreçte, siyonizm ideolojisi kongre tarafından benimsenmiş ve bu ideolojiye temellenen bir İsrail devletinin kuruluş hedefi ortaya konmuştur. Ancak bu ideolojinin ve devlet idealinin tüm Yahudiler tarafından benimsendiği söylenemez nitekim aynı tarihte Montreal'de toplanan bir başka konferansta Yahudi ileri gelenlerinden Haham İzak Meyer Wise tarafından yayınlanan deklarasyon ile siyasi ve milliyetçi siyonizmin manevi Yahudilik idealinden sapmış bir düşünce olduğu ilan edilmiş ve İsrail devletinin ancak ve sadece Yahudi bir Mesihin ortaya çıktığı bir dönemde kurulabileceği hatırlatılmıştır. Bu bildiriden anladığımız o tarihte Musevilğin sadece Yahudileri ilgilendiren milli bir mesele olmadığı aksine tüm insanlığı ilgilendiren dini bir mesele ve Allah'ın hükümdarlığının yeryüzünde kurulması ile ilgili olduğudur. Ancak siyonistler kendi ideolojilerini, Musevi dini prensiplerinin, uluslararası hukukun ve temel insan haklarının üstünde görmekte ve siyonizmi de tarihi Yahudi mitleri ile kutsallaştırmaktadırlar.

Bilindiği gibi siyonistlerin ideolojilerini kutsamaları iki ana temele dayanmaktadır, bunlardan biri İsrail oğullarının yani günümüzdeki Yahudilerin seçilmiş halk olduğu tezi, diğeri ise Tanrı tarafından kendilerine vaad edildiği söylenen topraklar ile ilgilidir. Bu aşamada vaat edilmiş topraklar miti ile

anlatıma devam edelim. Eski Ahit yani Tanah'ın ilk bölümünde bulunan Torah yani Tevrat'ın ilk kitabı olan Tekvin'de (Yaratılış) yer alan birçok bölümde çeşitli şekillerde bu vaadin bizzat Yahudi Tanrısı tarafından İbrahim Peygambere yapıldığı ve yerleşmekte oldukları ülkeye onun zürriyetinin sahip olacağı anlatılmaktadır.

Bahsettiğim bu bablar:

-Tekvin 12/7, "RAB Avram'a görünerek, "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" dedi."

-Tekvin 13/14-15, "Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, bulunduğu yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak, dedi, gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim."

-Tekvin 28/13-15, "RAB yanı başında durup Yakub'a, "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım."

-Tekvin 35/9-12, "Yakub Paddan-Aram'dan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı. Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak, diyerek onun adını İsrail koydu. Ben Her şeye gücü yeten Tanrı'yım dedi, verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın. İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım."

-Tekvin 15/ 18-21, "O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları –Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim."

-Tekvin 17/4-8, "Seninle yaptığım antlaşma şudur" dedi, "Birçok ulusun babası olacaksın. Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım."

Tevrat tefsirlerine göre bu bölümlerde Tanrı tarafından verilen mesajların, Filistin'deki Batı Şeria'yı da içine alan yerleşim yerlerinde, muhataplarına iletildiği anlaşılmaktadır. Yani mesajın verildiği coğrafya aslında İsrail ülkesinin merkezi olarak bilinçli seçilmiş, çevresi de bu merkezin etrafı olarak teşkil edilmiştir. Ancak Yahudi kutsal metinlerinin muharref olduğu yani siyasi, kültürel, pragmatik sebeplerle ve zamanın ruhuna göre orijinalinin tahrif edildiği son derece ciddi bir tartışma alanıdır. Çünkü Hz. Musa'ya inen vahiy ile birlikte MÖ 13. yüzyılda yazıldığına inanılan ve yaradılıştan itibaren İbranilerin vaat edilmiş topraklara gelişine kadar geçen zamanı anlattığı söylenen ve Tekvin ile başlayan beş kitaptan oluşan Tevrat'ın bilinen halinin, MÖ 5. yüzyıl ile MÖ 2. yüzyıl tarihleri arasında yazıldığı, günümüzde artık bilimsel olarak ispatlanmıştır. Bahsedilen dönem İsraililerin Babil sürgünü sonrasına denk gelir ve Tevrat da MÖ beşinci yüzyıldan sonra veya Hz. Musa'ya vahyin inişinden en az 800 yıl kadar sonraki bir tarihte Yahudilerin Ezra isimli peygamberinin ve hahamların yani rabbilerin, rivayet ve yorumlarıyla yeniden kaleme alınmıştır. Ezra bugün bilenen haliyle Yahudiliğin de mimarı olmuştur.

Bunun sebebi Babillilerin İsrail Krallığına saldırması Kudüs'teki Süleyman Mabedini yıkması ve İsrail toplumunu tehcir etmesi ile doğrudan ilgilidir. Çünkü İsrail toplumunda Babil sürgünü sonrası yaşanan travmayı ve göçmenlerde ortaya çıkan kimlik bunalımını aşmak, İsrail oğullarına Yahudilik adıyla yeni bir milli kimlik inşa etmek ihtiyacı doğmuştur. Bu çerçevede kaleme alınan Tevrat metinlerinde, İsrail oğullarının Babil'e sürgün edilmeden önce yaşadıkları Filistin'i (Kenan diyarını) fetheden, Musa Peygamberin ardılı Yeşu'nun bu girişimini meşrulaştırmak ve daha sonra bu topraklarda kurulan İsrail Krallığının dönemini, özellikle Hz. Davud ve Hz. Süleyman'ın hükümdarlık dönemlerini ve yaptıkları fetihleri, Yahudilerin altın çağı olarak tasvir etmek, kaygısı güdüldüğü görülmektedir. Bu altın çağ ve anayurt tasviri sayesinde tehciye uğramış yurtsuz göçmen bir toplum için yeniden yerleşik hayata geçebilecekleri tahayyülü, ilahi planda edilen bir toprak vaadi ve ataların bu topraklarda elde ettikleri efsanevi başarılar ile desteklenmiş ve geriye doğru etnik temelli bir tarih inşa edilmiştir. Zaten Eski Ahit'in ilk kitabı olan Tekvin kâinatın yaratılış anlatımı ile ilgilidir ve o tarihte ne Yahudi kavmi ne de Kenan isimli bir diyar vardır ve bu kitapta yaratılıştan çok sonra zuhur edecek bir peygamber olan Hz. İbrahim'in soyundan üreyecek bir klan olan Yahudilere bizzat Yaratıcı tarafından toprak vaat edilmiş olması en basit ifade ile ilginçtir. Yani Tevrat'ın Tekvin Kitabı'nın 15/18-21 bablarında yer alan Rabbin İbrahim'e söylediği: "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları senin soyuna vereceğim" ifadesinin, Hz. Davud'un bu coğrafyadaki fetihlerinden ilham alınarak ortaya atılmış ve kitaba Hz. Musa'nın yaşadığı tarihten çok sonra eklenmiş olduğu, Tevrat tefsir alimlerinin geneli tarafından düşünülmektedir. Keza eğer Hz. İbrahim'in soyuna yönelik bir vaat var ise Hz. Hacer'den doğma Hz. İsmail de Hz. İbrahim'in oğludur ancak kendisi Yahudi kutsal metinlerinde bu vaadin dışında tutulmuştur. Keza Sara'dan doğma İshak'ın oğlu Yakub'un da Esav isimli ikiz bir erkek kardeşi vardır yani ikisi de İshak'ın eşi Rebecca'dan doğmuştur hatta Esav, Yakub'tan daha büyüktür ve Yahudi aile geleneğinde büyük erkek çocuklar diğerlerine üstün tutulmasına rağmen Esav da tıpkı İsmail gibi Yahudi kutsal metinlerinde Tanrı'nın İbrahim'e vaadinden nasibini alamamıştır. Keza Hz. İbrahim'in yeğeni olan ve onunla birlikte Harran'dan Kenan diyarına göçmüş olan Hz. Lut da Eski Ahit yazarlarınca bu vaadin dışına çıkartılmıştır; keza kendisine ensest iftirası atılmış ve onun soyu düşmanlaştırılmıştır. Hz. Yakub'a ise Tanrı tarafından İsrail ismi verilecek ve soy ondan yürüyecektir. Bu anlatımlardan Eski Ahit müelliflerinin, kirli ve temiz soy ve köken üreten mitleri kurgulayarak ve kendilerine düşman halklar yaratarak ve onları seçilmişliğin dışında tutarak, geriye doğru tarih üretme çabası içinde oldukları anlaşılmaktadır. İlaveten Yahudilik, sanılanın aksine Hz. Musa'dan çok sonra ve Büyük İsrail Krallığının dağılmasından itibaren ön plana çıkacak bir İsrail boyunun adıdır ve tüm İsrail oğullarının kimliğini tanımlamamaktadır.

Tekrar vaade dönersek, aslında Museviler için kutsal olan toprak değil Tanrı ile yaptıkları ahittir ve esas olan, bir devletin değil, toplum ile Tanrı arasında manevi ahdin yeniden kurulmasıdır ama siyonist İsrail devleti ahdi değil toprakları kutsamaktadır. Nitekim İsrail devletinin kurucusu ve ilk Başbakanı olan David Ben-Gurion'un daha 1937 yılında, İsrail'in o tarihte Britanya mandası olan Filistin'de kurulacağını ve potansiyel sınırlarının da Tevrat'a dayandırılarak çizileceğini, içine Filistin'in kuzeyinde Litani nehrine kadar uzanan Güney Lübnan'ı ve Suriye'de yer alan Humus ve Halep şehirlerini, güneyde ise Gazze ve Sina Yarımadasını, doğuda da Ürdün'ü alacağını, söylediği bilinmektedir. Bu bakış açısıyla Yahudiler de bir iman topluluğunun üyeleri iken ideolojik bir devletin milleti olacaklardır. Ancak Ben-Gurion'un beyanında bahsedilen sınırlar o gün için çizilmiş bir haritadır zira vaat edilmiş toprakların kuzeyde Anadolu'nun doğusunda bulunan Fırat havzasından başlayıp güneye doğru inen ve Akdeniz'de Kıbrıs adasını da kapsayan ve tabii doğuda Irak'ın batısını da içine alan geniş coğrafi bir sahayı kapsadığı iddiası, günümüzde artık İsraili yetkililer tarafından

gizlenmemektedir. Hatta daha da ileri giderek buraların zamanında Tanrı tarafından kendilerine tapulandığını söylemektedirler. Tabii ortada eski Ahit kitaplarının bablarındaki ifadeler dışında geçerli bir senet yoktur.

Siyonist ideolojiyi kutsayan ikinci temel ise seçilmiş kavim miti ile ilgilidir. Bu mit öyle güçlüdür ki Yahudi olanlar dışında Dünya yüzeyinde yaşayan hiçbir kavmi adeta insan bile saymamaktadır. Şimdi sizler ile bu hususa dayanak teşkil eden Eski Ahit'te yer alan kitapların ilgili bölümlerini paylaşacağım zira siyonistler bu metinlerden hareketle kendilerini diğer milletlerden üstün görmekte ve diğer milletlerin kendilerinin hizmetkârı olması ya da yok edilmesi gerektiğine inanmaktadır. Yani kendileri dışındaki insanların onların gözündeki değeri, kendilerine hizmet ettikleri kadar olacaktır. Zaten Yahudi tefsir külliyatı Talmud'a göre Yahudi olmayanlar köpekler ile eş değer olarak anılırlar.

Anlatıma Eski Ahit'in konuyla ilgili babları ile devam edebiliriz: Torah yani Tevrat'ın ikinci kitabı olan Çıkış yani Exodus'un 4/22 babında, "RAB şöyle der: İsrail benim ilk doğan oğlumdur." Tevrat'ın beşinci kitabı olan Tesniye yani Yasanın Tekrarı'nın 7/6. babında, "Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.", ifadeleri yer alır. Yine Tesniye Kitabı'nın 20/16. babında, "Tanrınız RAB'BİN miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız." yazmaktadır. Yine aynı kitabın 20/17 babında, "Rabbin size buyurduğu gibi, onları –Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını tümüyle yok edeceksiniz." yazmaktadır. Yine aynı kitabın 7/1-2 babında, "Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu– Hititler'i, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu– kovacak. Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız." yazmaktadır. Yine Tesniye kitabının 7/23-24 babında, "Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek. Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak." yazmaktadır.

Yine Torah'ın yani Tevrat'ın 4. Kitabı olan Çölde Sayım ya da Sayılar'ın 31/7-18 babında, "RABBİN Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılar'a savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. Midyanlı kadınlarla çocukları tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar. Midyanlıların yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler. İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar. Musa savaştan dönen ordu komutanlarına öfkeleni ve onlara, bütün kadınları sağ mı bıraktınız? diye çıktı, Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın." yazmaktadır. İlaveten yine Sayılar Kitabı'nın 21/3 babında, "RAB İsraililer'in yalvarışını işitti ve Kenanlılar'ı (Filistinlileri) ellerine teslim etti. İsraililer onları da kentlerini de büsbütün yok ettiler." yazmaktadır. Yine aynı kitabın 21/35 babında "Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi." yazmaktadır.

Dahası, Tanah yani Eski Ahit'in ikinci kategorisi olan Nevi'im yani peygamberlerin kitaplarının yer aldığı 21 kitaptan oluşan bölümde bulunan ilk kitap olan Yeşu Kitabının 10. babı adeta bir etnik temizlik hatta bir soykırım tarihi anlatısına yer vermektedir ve bu bölümde yer alan neredeyse her satırda, Yeşu tarafından fethedilen Filistin kentlerinin tamamında tüm yaşayanların istisnasız yok edildiği, hiçbir kentte hayvanlar dahil tek bir canlı dahi bırakılmadığı söylenmektedir. *Burada Yeşu Kitabının bu uzun bölümünün hepsine yer veremiyorum ama okumanızı tavsiye ederim.*

Keza Nevi'im'in üçüncüsü olan I. Samuel Kitabı'nın 15/3. babında "Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür." yazmaktadır.

Siyonistlerin kendilerini diğer halklardan üstün görmelerini ve emelleri doğrultusunda karşılarına çıkan tüm halkları yok etme hakkına sahip olduklarını düşündüren bu Eski Ahit metinlerini aktardıktan sonra siyonizmin ırk ayrımcılığını destekleyen yine Eski Ahit'te yer alan metinler ile anlatıma devam edelim.

Tevrat'ın beşinci kitabı olan Tesniye yani Yasanın Tekrarı'nın 7/3. babında, "Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız." yazmaktadır.

Eski Ahit'in üçüncü ve son kategorisinde ise 13 kitaptan oluşan Ketuvim yani "Yazılar" ya da "Metinler" yer alır, bunlardan Haham Ezra'nın yazdıkları özellikle önemlidir. Ezra'nın yazılarının 9/1-2 bablarında, "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredeki halkların –Kenanlılar'ın, Hititler'in, Perizliler'in, Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın, Mısırlılar'ın, Amorlular'ın– iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı. Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece "kutsal soy" çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti." yazmaktadır.

Yine aynı kitabın 10/18,19 ve 44. bablarında, "Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı, diyerek isimler sayılır: "Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan çocukları da vardı." ve "Bunlar karılarını kovacaklarına dair söz verdiler.", denmektedir.

Aynı kategoride yer alan takip eden Nehemya isimli Yahudi bir hahambaşına ait kitabın 13/23-25 babında ise, "Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm. Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı. Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrı'nın adıyla onlara ant içirdim ve yabancılara kız verip kız almayacaksınız dedim." yazmaktadır.

Bu noktada altını çizmek gereken husus Ezra'nın ortaya koyduğu yeni doktrine dayanarak Yahudilerin, İsrail Krallığının ve Mabedin yıkılmasının ve de yaşadıkları sürgünün, kendilerine Tanrı tarafından üstün olan soylarının saflığını bozdukları gerekçesiyle verilmiş bir ceza olduğuna inanmalarıdır. Bu çerçevede Ezra'nın yayınladığı bir genelge ile Yahudi erkekler Yahudi olmayan karılarını terk edecek ve onlardan olan çocuklarını da neslin tekrar saflaşması için reddedecek ya da yok sayacaktır. Yani bundan sonra İsrail oğullarının seçilmişliği Yahudilerin etnik kimliğine indirgenecektir.

Gerçekten okuması bile son derece rahatsız edici bu metinleri hiç sorgulamadan doğruluklarına inanılıyor olması en hafif tabiri ile hayret vericidir. Kaldı ki bu metinlerin Kutsal Kitap adıyla anılan bir külliyatta toplanması ve hem Museviler hem de Hristiyanlar tarafından itibar görüyor olması, buna karşın hak söz olan Kur'an'ın yakılarak yok edilmek istenmesi son derece düşündürücüdür. Anlaşılan zamanında Helenize olmuş diaspora Yahudileri, tıpkı Greko-Romen paganların ardılı olan Hristiyanlar gibi mitolojiye olan genetik bağlılıkları nedeniyle, ayet ile rivayeti, hak ile batılı birbirinden ayırt etmekte zorlanmaktadırlar. Zira bu metinlerde anlatılan buyrukların Yaradan Rabbe izafe edilmesi bile açık bir iftiradır. Zaten günümüzde gelinek noktada bazı Yahudilik akımları, "Tanrı bizi seçmedi biz Tanrı'yı seçtik o yüzden seçkin kavimiz" düşüncesini savunmaktadır ki, bu bütünsel bakılınca dikkate değer bir savdır. Buna göre Tanrı insanları yarattığından itibaren önce Adem'den sonra da Nuh tufanı sonrası kalanlardan ahit almış ama insanlar bu ahde uymamıştır. Oysa İsrail oğulları Tanrı ile ahit

yaparak Tanrı'yı seçmiş ve kendilerini de seçkin kılmıştır. Yani bu bakış açısından hareketle İsrail oğulları o dönem seçilebilecek Tanrılar arasından hakikisini ya da en doğrusunu seçtikleri için kendilerini diğer milletlerden üstün görmektedir.

İşin ilginç I. Samuel Kitabı'nın 15/3. babında adı geçen Amalekliler'in İshak'ın diğer oğlu yani Yakub'un ikizi Esav'ın soyundan gelen bir kavim olmasıdır. Yani Eski Ahit'i yeniden kaleme alan Yahudi Hahamlar, kendilerine karşı geldikleri gerekçesiyle, bizzat kendi öz atalarının soyundan gelen yakın akraba ve komşu bir halkın hatta onlara ait hayvanların bile soyunun yok edilmesi gerektiğine inanmaktadır. Bu detay bile bu kitaplarda yazılanları günümüzde kendilerine referans alan siyonistlerin insanlık ve yeryüzündeki canlılık için ne derece tehlikeli olduklarının açık kanıtıdır.

İşin yine ilginç ilk İsrail Kralı olan Saul'un annesinin Kenanlı olduğudur, ikinci İsrail Kralı olan Davud'un ninesi de Moabi halkındandır, meşhur Kral Süleyman'ın annesi ise Hititlidir. Yani Babil sürgünü sonrası tarih yazan hahamlar bir yandan bu kralların dönemini altın çağ olarak sunarken diğer yandan örtülü olarak onları, Yahudilerin seçkin soyunu bozan ve neticede cezalandırılmalarına neden olan, hainler olarak tanıtmaktadırlar.

Yine dikkat çekici olan husus İsrail oğullarının Tanrı ile yaptıkları ahdin ve seçkin halk imtiyazının tek taraflı olmadığıdır. Yani Tanrı vaat de bulunduyorsa bile bunun karşılığında da onlara uymaları gereken dini ve ahlaki emirler iletmiştir yani Eski Ahit'in iddiası doğruysa bile şartlı ve koşulludur; bunların başında da 10 Emir gelmektedir. Ancak anlaşılan siyonistler ahdin tek taraflı olarak kesintisiz sürdüğünü hatta sürmesi gerektiğini düşünmekte ve bunda ısrar etmektedir. Üstün kavim doktrini kurgusal bir mittir çünkü hak söz Kur'an'ı Kerim'e göre üstünlük etnik kimlikte değil sadece takvadır ve kul, ahidine vefalı olmadığı yani imanın unsurlarını göz ardı ettiği ve İslam'ın temel ilkelerinden saptığı taktirde, içine düşeceği sefillik ve zillet hangi ırktan olursa olsun hangi soydan gelirse gelsin kaçınılmazdır.

Devam edersek siyonist ideoloji sadece Eski Ahit'teki mitolojik vaatleri ve seçilmiş kavim anlatılarından değil birtakım kehanetlerden de beslenmektedir. Bunların başında da Tanah'ın Nevi'im yani peygamberlere atfedilen kitaplardan 7. si olan ve Yeşaya peygamberin kehanetlerinin yer aldığı Yeşaya Kitabıdır. Bu kitabın 60. babında, Yeruslaim'e (Kudüs) hitaben şöyle denmektedir: Yabancılar senin surlarını onaracak, kralları sana hizmet edecek. Kapıların hep açık duracak, ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenik krallar, gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye. Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak, evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak. Seni ezenlerin çocukları gelip önünde eğilecekler; seni hor görenlerin hepsi, 'RAB'BİN kenti, İsrail'in Kutsalı'nın Sion'u' diyerek ayaklarına kapanacaklar.

Yeşaya'nın kehanetini yorumlarsak merkezi Sion olan bir İsrail devleti kurulacak ve Dünya'daki tüm uluslar bu devletin kölesi ve kulu olacaklardır. Bu uluslara sadece Orta Doğu halkları değil tüm dinlere mensup tüm ülkelerin halkları dahildir. Yani bu kehanete dayanan siyonizmin de sadece vaat edilmiş topraklarda kurulacak bir İsrail devletini değil, o merkezden hareketle ele geçirilecek tüm Dünya egemenliğini hedefleyen bir ideoloji olduğu söylenebilir. Keza günümüzde siyonistler, Yeşaya kehanetlerine dayanarak kendilerine kulluk etmeyen yani itaat edip otoritelerini tanımayan Filistin halkının da yok edilmesinin meşru olduğunu düşünmektedir. Hatta onları tarihsel düşmanları olan ve yok edilmesi gereken Amalekler ile özdeşleştirmektedirler.

İdeolojik doktrinin mitolojik temellerini ayrıntılı anlattıktan sonra şimdi artık İsrail ve siyonizmin yakın geçmişteki siyasi tarihinden söz edebiliriz. Aslında İsrail siyonizmin fiziken inşa edilmiş halidir diyebiliriz, peki bu inşaatın projesi kime aittir? Şüphesiz başlangıçta mimarisi İngiliz siyonistlere aittir ama sonra mimari proje ABD’li siyonistler tarafından sahiplenilmiş ve mühendislik faaliyetine başlanmıştır. Peki bu projenin ana teması nedir? Bu ülkelerin kolonyalist ve emperyalist zihniyetlerinin güncellenmiş tahayyülleridir.

Peki neden Filistin? Aslında bu soru bizi İsrail sorununa götürür zira Filistin’de bir başka ifade ile Kenan diyarında eski bronz çağından yani MÖ 3000 bin yılından beri büyük bir şehir medeniyetinin varlığı, tarihi Ebla tabletlerinin 1976 yılında çözümü ile birlikte ispatlanmıştır. *Ebla günümüzde Suriye sınırları içerisinde yer alan antik bir kenttir ve arkeolojik kazılarda Sümer çivi yazısı ile yazılmış Sümerce 1800 kil tablet bulunmuştur.* İbraniler ise göçebe bir toplum olarak bu coğrafyaya MÖ 2200-1900 yılları arasında Harran’dan göçmüş olsa da Filistin’deki iklim koşullarından ötürü büyük çoğunluğu orada kalmayıp Mısır’a geçmişlerdir. Nitekim Musa Peygamberin İsrail oğullarını Mısır’dan çıkarıp Sina’ya getirmesi sonrası onun ardıllarının Filistin’e yaptıkları fetih girişimleri neticesinde MÖ 13. yüzyılda Filistin kanlı savaşlar marifeti ile İsrailoğulları tarafından işgal edilmiştir. Yani özetle İsrailoğulları gelmeden önce en az 1700 yıldır Filistin’de Kenan halkı yaşamaktadır ve bu halk Sami kökenlidir ve de Filistin ne MÖ 2000’li yıllarda ne de 1300’lerde boş bir toprak parçası değildir aksine medeni şehirler ile dolu bir ülkedir. Soruyu değiştirip şu şekilde sorarsak peki İngilizler neden İsrail devletinin Filistin’de kurulmasını teşvik etmiştir? *Kanımca bu tercihin arka planında puriten evanjelist ideolojiden beslenen, eskatolojik son büyük savaşın alt yapısını hazırlamak ve nihayetinde Tanrı’ya kıyamete zorlamak için kurgulanan, büyük ve uzun erimli bir komplo bulunmaktadır.*

Bu konuya makalenin ileriki aşamalarında döneceğim ama şimdi siyonist hareketin tarihçesi ile kaldığımız yerden devam etmek istiyorum. Yahudi bir gazeteci olan Theodore Herzl’in 1896’da çıkan Yahudi Devleti kitabının ve 1897’de Basel’de toplanan I. Siyonist Kongresinde ilan edilen Basel programının, kongre ile eş zamanlı kurulan Dünya Siyonist Örgütü marifeti ile icra edilmesi kararlaştırılmıştır. Bu programa göre Yahudi devleti Filistin’de kurulmalıdır ancak Filistin o tarihte Osmanlı İmparatorluğu’nun bir parçasıdır. Bu hedef doğrultusunda siyonistler önce diplomatik yollar vasıtasıyla Osmanlı Sultanı II. Abdulhamid’e dolaylı olarak Filistin topraklarının kendilerine satılması ve karşılığında Osmanlı Devleti’nin tüm dış borçlarının Yahudi bankerler tarafından silinmesi teklifini iletmışlerdir. Bu teklif Sultan tarafından doğal olarak reddedilmiş ancak Herzl girişimlerini sürdürmüş ve nihayet Abdülhamid ile 1901 yılında görüşmeyi başarmıştır. Sultan bu görüşmede yapılan teklifi bir kez daha reddetmiş ve belki de bu nedenle sadece tahtından olmamış aynı zamanda yakın gelecekte çıkacak büyük savaşta hem Filistin toprağı kaybedilmiş hem de Osmanlı Devleti yıkılmıştır. Osmanlı İmparatorluğunun dağılması ve yıkılması sürecini şüphesiz siyonistlere ve Filistin konusuna bağlamak eksik ve hatalı bir bakış açısı olacaktır ancak Abdülhamid’in tahttan indirilerek halledilmesi hadisesinde onların rolü büyük olmuştur. Tarihe 31 Mart vakası olarak geçen ve Hicri 31 Mart 1325’te yani Miladi 13 Nisan 1909’da başlayan ve 13 gün süren isyan neticesinde 27 Nisan tarihinde Sultan Abdülhamid, Batıda devşirilmiş mason Jön Türkler ve manipüle edilmiş İttihat Terakki mensupları, gizli siyonist ve Batı emperyalizminin yerli işbirlikçisi komplocular tarafından darbe ile ve de zorla tahttan indirilmiştir. Bu mühim olay sonrasında, yaşanan otorite boşluğu ve uzun istikrasız siyasi dönem neticesinde ve artarda girilen ve kaybedilen savaşlar sonucunda Osmanlı Devleti de yıkılmıştır.

1917 yılına gelindiğinde I. Dünya Savaşı sırasında Britanya savaş kabinesinin dışişleri bakanı olan Arthur Balfour, siyonist hareketin liderlerinden Baron Lionel Walter Rothschild’e bir mektup

göndererek, savaş sonrasında Filistin topraklarında bir Yahudi devletinin kurulması için Britanya hükümetinin siyonistlere destek vereceğini deklare etmiştir. Bu deklarasyonun yayınlanmasında, Britanya hükümetinde yer alan yüksek kademedeki kişilere yönelik yürüttüğü lobi faaliyetleri ile Rusya kökenli siyonist Chaim Weizmann *ki kendisi ileride kurulacak İsrail devletinin ilk başkanı olacaktır* önemli rol oynamıştır. İşte tarihe Balfour Deklarasyonu olarak geçen bu belgenin tarihi, Filistin halkı için bu tarihten yüz yıl sonra bile devam edecek olan, büyük bir felaketin başlangıcı olacaktır.

Nitekim savaş sonrası 1919'da Dünya Siyonist Örgütü tarafından yayınlanan muhtıra ile Filistin'in Yahudilerin tarihi yuvası olduğu ilan edilecektir. Keza 1948 yılında İsrail devletinin kuruluş bildirisinde Filistin topraklarının Yahudi halkının doğal ve tarihi hakkı olduğunun altı çizilmiştir. Şüphesiz bu tarihi hak Eski Ahit'e dayanmaktadır zira bu konuda başka bir tarihi vesika ve kanıt sunulamamıştır. O yüzden bazı siyonist bilginler Eski Ahit'in gerçekliğini ispatlamak için çabalamaktadır.

Ancak Filistin'de bir İsrail devletinin kurulmasına Britanyalı siyonist baronlar, ABD'li evanjelistler, İngiliz ve ABD hükümetleri kadar Almanya'daki Nazi Parti yönetimi de katkı sağlamıştır. Sanılanın aksine Naziler, özellikle 1933-1941 yılları arasında, siyonistler ile son derece uyumlu hatta iş birliği içinde olmuşlardır ve Avrupa'da hâkim oldukları ülkelerdeki Yahudileri toplu halde Doğu Avrupa'ya tehcir etme (boşaltma) politikası güden Nazilere karşı siyonistler muhalefet etmemiştir. Bu sarsıcı ama gerçek iddianın sebebi siyonistlerin, Yahudilerin Avrupa'da gördükleri Nazi zulmünden ve toplu olarak yaşadıkları yerlerden sürülmelerinden ve sonrasında gerçekleşecek felaketlerden, istifade etme gayesidir. Yani onlar için Yahudiler değil İsrail'in kurulması önemlidir. Açık bir ifade ile siyonistler Yahudilerin savaş sırasında mağdur edilmelerini, savaş sonrasında kendilerine bir devlet kurulması için fırsata çevirmek istemektedirler. Nitekim ileride İsrail devletinin ilk başbakanı olacak olan David Ben Gurion 7 Aralık 1938'de şu ifadeyi kullanmıştır: “Eğer bilsem ki bütün Almanya Yahudilerinin hepsini İngiltere'ye götürerek tamamını kurtaracağım ya da İsrail toprağına götürerek ancak yarısını kurtaracağım, ben ikinci seçeneği tercih ederdim. Zira bizler sadece Yahudilerin hayatını değil İsrail halkının tarihini de düşünmek zorundayız” demiştir. İlaveten siyonistler, Nazilerin elinden sadece siyonist Yahudilerin kurtarılması için çaba sarf etmiş bu kişilerin Filistin'e gönderilmeleri karşılığında Nazi yönetimine ambargoya rağmen Yahudi ajansı tarafından ödemeler yapılmıştır. Yani “Dünya Siyonist Teşkilatı” ve “Dünya Yahudi Kongresi”, Nazizme karşı direnişi reddetmiş ve Hitler yönetimine karşı uygulanan boykotu da kırmıştır. Çünkü onların bakış açısı şudur: “Bir siyonistin görevi, Avrupa'da bulunan İsrailoğullarını ölümden kurtarmak değil, Yahudi halkı için İsrail toprağını kurtarmaktır.” Keza Dünya Siyonist Teşkilatı başkanı olan Nahum Goldman savaştan önce 3 Ocak 1923 ve 17 Eylül 1926 tarihlerinde İtalya'nın faşist lideri Mussolini ile de görüşmüş ve ondan Yahudi devletini kurma konusunda destek almıştır; şüphesiz aldığı bu desteğin bir karşılığı olmuştur. Keza Dünya Siyonist Teşkilatı Başkan Yardımcısı olan Rudolf Israel Kastner'in toplama kampına gönderilmekte olan Macar Yahudilerinin “yararlı” gördüğü kısmını Filistin'e götürmek için Naziler ile iş birliği yaptığı ortaya çıkmış bunun üzerine yargılandığı Tel Aviv'deki adalet sarayının merdivenlerinde 1957 yılında öldürülmek marifeti ile susturulmuştur. Muhtemelen Adolf Hitler savaş sırasında Almanya'ya uygulanan ambargoyu kırmak için siyonistler ile temas kurması için Himmler'i görevlendirmiştir zira Naziler siyonistlerin İngiliz ve ABD hükümetleri üzerinde etkili olduğunu bilmektedir.

II. Dünya Savaş öncesine dönüp baktığımızda Almanya'yı büyük bir savaş makinesine dönüştüren teknolojinin Batılı tröstler, finansmanın da ABD merkezli Morgan ve Rockefeller gibi gruptan kaynaklandığı düşünüldüğünde, Avrupa'yı Yahudilerden arındırmayı hedefleyen Nazilerin savaş öncesi

desteklenerek daha büyük bir amaç doğrultusunda kullanıldıkları düşünülebilir. Ancak bu hedef sanıldığı gibi bir Yahudi soykırımı ve gaz odalarında toplu imha ile ilgili değil, Nazilerin Yahudi meselesinin nihai çözümü olarak öne sürdükleri tehcir yani Avrupa'dan sürülüp çıkarılmaları ile ilgilidir. Keza Hitler bunu nutuklarında ve Kavgam adlı kitabında açıkça ifade etmiştir. Hatta daha önce bahsettiğim üzere bunun için önce Madagaskar seçilmiş sonra lojistik sorunlar nedeniyle Doğu Avrupa ve Rusya daha uygun bulunmuştur. Zaten bugüne kadar Hitler'in toplu imha ve soykırımı çağrıştıran hiçbir emrine veya yazılı belgeye ulaşılmamıştır, nitekim Auschwitz dahil hiçbir toplama kampında gaz odası da bulunamamıştır ancak Nazilerin Yahudilere yönelik tehcir politikası ile ilgili çok sayıda yazılı kanıt vardır. Neticede bu zulüm politikası nedeniyle tam sayısı bilinmese de savaş sırasında Almaya boyunduruğundaki Avrupa ülkelerinde yaşayan yaklaşık 3 milyon Yahudi'den en az 1 milyonu hayatını kaybetmiştir. Bugün savaş öncesine ve sırasına geniş perspektiften bakıldığında, Yahudilerin başına gelen bu felaket önlenebilecekken daha büyük bir amaç için önlenmek istenmemiş olduğu gözükmemektedir. *Bu makaleyi yazarken çıkarımım: Nazilerin, savaş öncesi ortak amaç ülküsü bulunan Batılı mahfiller tarafından desteklenerek güçlendirildiği ve yeni büyük bir savaş için cesaretlendirildiği ve yine aynı mahfiller tarafından Yahudilerin başına geleceklerin gayet iyi bilindiği ve Avrupalı Yahudilerin bir kısmının, İsrail'in Filistin topraklarında kurulabilmesi için gerekli kamuoyunu oluşturmak adına feda edildiği olmuştur.* Nitekim bu kullanışlı algı yönetimi de hala siyonist aygıt tarafından sistematik bir şekilde medya ve prodüksiyonlar aracılığı ile sürdürülmektedir. Olayın en çarpıcı tarafı ise II. Dünya Savaşı sırasında ölen 50 milyon içinden Yahudilerin öldürülmesinin Holokost kelimesi ile tanımlanmasıdır. Çünkü İbranice "olah" kelimesinin bir çevirisi olan ve Yunanca holokauston kelimesinden türemiş bu terimin anlamı, *Tanrı'ya bütünüyle sunulan kurbandır.* Yani Avrupalı Yahudiler, İsrailoğulları vaat edilmiş topraklara dönebilsinler diye siyonist zihniyet mensupları tarafından, Tanrı'ya kurban edilmiştir. Bu açıdan bakıldığında Naziler kurbanların canını alan cellatlardır ama azmettiriciler Hristiyan ve Yahudi siyonistlerdir.

Savaş neticesinde ortaya çıkan durum çerçevesinde 29 Kasım 1947 tarihinde düzenlenen ve büyük çoğunluğu Batılı devletlerin oluşturduğu ikinci Birleşmiş Milletler asamblesinde gerçekleştirilen şaibeli bir oylama sonucunda alınan, Filistin topraklarının paylaşılması kararı ile o tarihte ülke topraklarının sadece %5,6'sına sahip olan Yahudi azınlığa ülkenin en verimli topraklarının %56'sı verilmiştir. Bu tarihi oylama ile birlikte İngilizlerin Filistin mandası da sona erecektir. Ancak bu tarihten sonra, manda döneminde siyonistler tarafında kurulmuş olan Haganah isimli paramiliter grup ve bağlı terörist cinayet şebekeleri marifeti ile pogromlar başlayacaktır. Daha sonra İsrail'in Likud Partisinin kurucusu ve gelecekteki Başbakanlarından Menahem Begin'in yönettiği Haganah'a bağlı İrgun ve ondan ayrılan Abraham Stern'in kurduğu ve daha sonra yine gelecekte İsrail Başbakanı olacak İzhak Şamir tarafından idare edilen Stern (Lehi) gibi silahlı çeteler marifeti ile ülkedeki Arap nüfusu hızla katledilmeye başlanacaktır.

Filistin topraklarının BM'de paylaşılması sonrasında 4 Mayıs 1948 tarihinde Tel-Aviv'de toplanan Yahudi Milli Konseyi de İsrail devletinin kurulduğunu ilan edecektir. Fakat bu defacto duruma karşı çıkan ve İsrail devletini tanımayan Mısır, Suriye, Ürdün, Irak ve Suudi Arabistan'dan oluşan Arap Birliği, İsrail'e karşı savaş açacaktır. 1948 yılında yaşanan Birinci Arap-İsrail Savaşını İsrail kazanır ve savaş sırasında Filistin topraklarındaki toplam 1300 kent, kasaba ve köyde yaşayan 1,4 milyon Filistinliden yaklaşık 1 milyonu ülkelerinden Ürdün, Suriye ve Lübnan'a tehcir edilir, bir kısmı da Gazze Şeridi'ne yerleştirilir. 774 Filistin köyü İsraililer tarafından ele geçirilir, dört yüzün üzerinde Filistin köyü boşaltılır, toplam 675 köy ve kasaba İsraililer tarafından yıkılır ve neticede yaklaşık 27 bin

kilometrekarelik tarihi Filistin topraklarının yüzde 85'i İsrail'in eline geçmiş olur. Aynı süreçte siyonist çeteler Filistin'de 70'ten fazla katliam yapmış ve 15.000 Filistinli savunmasız sivili katletmiştir. Arap-İsrail savaşı sonrasında ise savaş sırasında tehciye uğrayan Filistin halkının geri dönüşüne İsrail yönetimi tarafından izin verilmemiştir.

Filistinliler, İsrail'in 14 Mayıs 1948'de, Filistin topraklarında bir Yahudi devleti kurduğunu ilan etmesi ve Filistinlileri zorunlu göçe tabi tutması nedeniyle 15 Mayıs'ı "Nekbe" (Büyük Felaket) olarak anmaktadır. Nekbe'den dolayı günümüzde Filistinlilerin yüzde 80'i dünyanın farklı ülkelerinde mülteci konumunda yaşamaktadır. İlaveten Nekbe sadece bir tehcirin adı değil bir katliam politikasının da başlangıç tarihidir zira Nekbe'nin 76'ncı yılı nedeniyle 2024 yılında yayımlanan bir rapora göre, 1948'den bu yana yaklaşık 134 bin Filistinli ve Arap, İsrail güçleri tarafından öldürülmüştür.

1967 yılına gelindiğinde ise İsrail ile Mısır, Suriye ve Ürdün'den oluşan Arap ittifakı tekrar savaşa girer. İsrail, ABD destekli hava gücü marifeti ile savaşta 6 gün gibi çok kısa sürede üstünlük sağlar ve tarihe "6 Gün Savaşı" olarak geçen olayın neticesinde İsrail, Mısır'ın Sina Yarımadasını, Suriye'nin Golan Tepelerini ve Filistin'de Gazze, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'ü işgal ederek resmen olmasa da fiilen topraklarını kat be kat genişletme fırsatı bulacaktır. Bu tarihten sonra da Nekbe Filistinliler için devam edecek ve 1967'den bu yana yaklaşık 1 milyon Filistinli İsrail tarafından kendi ülkelerinde gözaltına alınarak hapsedilecek ve işkence görecekler.

7 Ekim 2023'te Gazze'ye hâkim konumda olan Hamas ve İslami Cihad isimli direniş örgütlerinin, Filistin halkına ait toprakları işgalcilerin elinden kurtarmak için giriştikleri harekât, siyonist İsrail rejim hükümeti ve ordusu tarafından başlatılan, insanlık tarihinin en acımasız ve korkunç karşı saldırısı ile Gazze'de büyük bir insani felakete dönüşmüştür. Erkek, kadın, çocuk, bebek, ihtiyar her yaş grubundan bazı verilere göre on binlerce bazı verilere göre ise yüzbinlerce Filistinli insan adeta toplu bir cezalandırma ile kitlesel olarak imha edilmiş, Gazze şeridindeki şehirler neredeyse tümüyle yıkılarak, tüm yerleşim yerleri, konutlar, hastaneler, okullar, ibadethaneler, tarım alanları ve sanayi ile birlikte alt ve üst yapıda ne varsa yok edilmiş, Gazze halkı bölgenin kuzeyinden güneyine tedhiş yöntemleriyle tehcir edilmiş, Mısır sınırında köşeye sıkıştırılmış, barınma, gıda, ilaç, hijyen malzemesi, yakıt, elektrik, su ve iletişim imkanları gibi tüm insani ihtiyaçlardan tamamen mahrum bırakılmış ve eğer Dünya'da vicdan sahibi bazı insanlar ve siyasetçiler tepki göstermese, milyonlarca Filistinli, siyonist İsrail rejiminin fanatik ve köktenci hükümet mensupları ve askerleri tarafından, tamamen ve taammüden soyları kırılarak topluca yok edilmek istenmiştir. Ancak insanlığa karşı yapılan, boyutları inanılmaz bu büyük suçun sorumlusu sadece İsrail rejimi ve hükümeti değil, başta en büyük destekçisi ve Aipac (Amerika İsrail Halkla İlişkiler Komitesi) güdümündeki ABD yönetimleri olmak üzere İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya, Kanada ve diğer bazı yandaş devletlerin, atanmış siyonist ideoloji destekçisi yöneticileridir. *Detay olarak Aipac, Washington merkezli, 100.000'den fazla siyonist ideolojiye sahip üyesi ve zengin bağışçıları sayesinde elde ettiği büyük maddi güç ile ABD Temsilciler Meclisi ve Senato mensuplarını ve de ABD Başkanlarını kendi ideolojileri doğrultusunda ve İsrail yanlısı politikalar üretmeleri amacıyla fonlayan bir lobi kuruluşudur. Ayrıca aynı kuruluş ana akım ABD medyasını ve onların küresel uzantılarını ve de küresel sanal medya ağlarını da aynı amaç doğrultusunda yayın yapmaları ve İsrail'in suçlarını sansürlemeleri için fonlamaktadır. Kanımca Dünya genelinde bu ve buna benzer tüm kuruluşların üyelerinin ve bağışçılarının kimlikleri ve de sahip oldukları şirketler, markalar ve servetleri Dünya halklarına açıkça teşhir edilmelidir. Belki bu sayede Dünya halkları uyanır ve kendilerine kurulan küresel boyutlu tahakküm komplosuna karşı direnişe geçerler.*

Evanjelizm ve Kıyamet

Bu aşamada sorumuz şudur: Bu devletlerin yöneticilerinin çoğunluğu Hristiyan olmalarına rağmen neden siyonist Yahudilerin özellikle Filistin’de bir devlet kurmasını ve çevre ülkelere yayılmasını ısrarla ve ne pahasına olursa olsun, yani bin yıllar içinde tesis edilmiş olan medeni dünyanın tüm insanlık hukukunu ve değerlerini inkâr edilemeyecek açıklıkta çiğnemelerine rağmen, desteklemektedirler?

Sorumuzun cevabı bir başka fanatik ideoloji olan Evanjelizm ile ilgilidir. Benim kanaatime göre siyonizm ideolojisinin arkasında mesiyanik tutku ile fanatikleşmiş Evanjelistler vardır. Çünkü onların inancına göre İsa Mesih’in tekrar nüzülü yani gökten yeryüzüne inişi için İsrail Krallığının yeniden kurulması ve Süleyman Mabedinin üçüncü kez inşa edilmesi gerekmektedir. Yahudilerin inancına göre ise İsrail Krallığının yeniden kurulabilmesi için de Davud soylu bir Yahudi Mesihin zuhur etmesi şarttır. Ancak Yahudilerin tekrar kurulabilmesi için bekledikleri Mesih kralın gelişi ile kurulan İsrail Krallığı, bu krallığın tekrar yıkılması ile kısa sürede son bulabilir; çünkü Evanjelistler bu olayları izleyen süreçte büyük ve son bir savaşın çıkacağına inanmaktadır. Peki neden? Bu sorunun cevabı yine Eski Ahit külliyatında yer alan bir kitapta aranabilir, bu kitap Daniel’in kitabıdır.

Eski Ahit’te adı geçen ve Yahudilerin peygamber (kâhin) saydığı en ilginç kişi Daniel’dir; zira kendisi kutsal kitapta yer alan bir okültist, kâhin ve rüya tabircisi olan sıra dışı bir kişiliktir. Daniel’in, Eski Ahit’in 13 kitaptan oluşan Yazılar (Ketuvim) adlı bölümünde, bir kitabı bulunmaktadır ve bu kitap Mesihçiliğe ve sayılara dayalı Kabbalist Gematria ve İslami ebced hesaplamasına referans olacak kadar ileri düzeyde okültik bilgiler içermektedir ve kitaba tüm gnostik ve Hermetik örgütlerce büyük önem atfedilmektedir. Bu örgütlerin bir başka önemli referans konusu da “Bin Yıllık” krallık beklentisi ile ilgilidir.

Daniel, İsraililerin Babil’e sürgün edildiği kral Nebukadnezar döneminde MÖ 6. yüzyılda yaşamış ve bu sürgün döneminde krala rüya yorumcusu ve büyücü olarak hizmet etmiştir. Daniel, kitabın 2. babında anlatıldığına göre, kralın gördüğü sarsıcı bir rüyayı aynen görüp ona anlatmış ve yorumlamıştır. Bu rüyada kral dev bir heykel görmüş olup, heykelin başı altından, gövdesi ve kolları gümüşten, beli ve kalçası bronzdan (tunçtan), bacakları demirden ve ayakları da kilden yapılmıştır. Rüyada aniden beliren dev bir kaya ayaklarından itibaren yukarı kadar tüm heykeli parçalar ve neticede tüm dünyayı kapsayan büyük bir dağ oluşur. Bu rüyayı yorumlayan Daniel, giderek zayıflayan krallıklar olarak altının Babil, gümüşün Pers, bronzun Yunan, demirin ise yıkıcı ve zalim bir krallık olan Roma İmparatorluğu’nu simgelediğini öngörmüştür. Bu dördünden sonra beşinci olarak çok daha büyük ve tüm ulusları kapsayacak şekilde Tanrı’nın kendi krallığını kuracağını ve diğer tüm krallıkları yok ederek, yıkılmayacak krallığın bin yıl varlığını sürdüreceğini müjdelemiştir. Bu rüya tabiri 2500 yıldır önemini korumaktadır ve bazı kesimlerce, “kaya”nın “İsa’nın Mesianik Krallığı” olacak olan beşinci imparatorluğu temsil ettiğine inanılmaktadır. Hatta bu rüya tabirinin, ABD’li Protestanların ve AB’nin kurucularının bilinçaltındaki *kültürel kurucu olgunun* temelini oluşturduğu düşünülmekte ve heykelin demir ve kil karışımından yapılmış ayaklarının da bir Yahudi- Hristiyan birliğini simgelediği yorumlanmaktadır.

Yine MÖ ikinci yüzyılda yazılmış olan Daniel Kitabı’na göre, Daniel Babil Krallığı’nda kâhin olarak bulunduğu dönemde birçok kez kıyamet vizyonu da görür. Kitabın 7. babında anlatıldığına göre bunlardan birinde Daniel, büyük bir denizden dört büyük yaratık çıktığını görmüştür, yine bu yaratıklardan her biri dört büyük imparatorluk veya krallıktan birini temsil etmektedir, bunlar Babil

Krallığı, Pers İmparatorluğu, Med ve Yunan Krallıklarıdır. Daniel'in kitabında yazan vizyonuna göre bu dört yaratık insanların şehirlerini yağmalamaları ve ezip geçmeleri için dünya üzerinde serbest bırakılmışlardır. Ölümünün ve yok edilmesinin ortasında Daniel, "Eskiden Beri Var Olan"ın (Tanrı) alevlerden yapılma bir tahtta oturduğunu, giysilerinin kar gibi beyaz olduğunu, başındaki saçların saf yün gibi olduğunu görmüştür; binlerce binler ona hizmet etmekte on binlerce on binler önünde durmaktadır. "Eskiden Beri Var Olan", yaratıklar hakkında hüküm vermekte, bazılarını öldürmekte ve ateşle yakmakta, diğerlerinden de egemenlik ve yetkilerini almaktadır. Sonra Daniel birden göğün bulutlarıyla birlikte "İnsanoğluna" benzer bir kişinin geldiğini, sonra da bu kişinin, "Eskiden Beri Var Olanın" önüne getirildiğini görür; sonra da "İnsanoğluna" egemenlik, yücelik ve krallık verilir; bütün halklar, uluslar ve her dinden insan ona tapınır. Onun egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallık olacaktır. Yani "İnsanoğlu" artık tüm Dünya üzerinde egemen ve tüm ulusların kralı olmak üzere yetkili kılınmış, kendisine güç ihsan edilmiştir. *Daniel'in gördüğü "İnsanoğlu" hiç şüphesiz İsa Mesih'den başkası değildir.*

Bu önemli kısmen mitolojik olan arka planı anlattıktan sonra şimdi Evanjelizm'in teolojik olarak ne olduğuna ve Daniel'in kehaneti ile olan ilişkisine yakından bakabiliriz: Bilindiği gibi Markos, Matta, Luka ve Yuhanna tarafından yazılmış dört kanonik İncil'in her birine "Evanjel" denir. Kelime, Yunanca "iyi haber" ya da "genel olarak kabul edilen gerçek" anlamına gelen *evangelion'dan* gelmektedir. Bu kelimeden türetilerek, İncil yazarlarına "Dört Evanjelist" denmiştir. Bunlardan en önemlisi de Aziz Yuhanna'dır, yani İsa'nın annesini emanet ettiği ve son İncil yazarı olan sevgili havarisi. Evanjelizm sözcüğü de kutsal kitaba dönmek veya yönelmek anlamına gelir. Evanjelistler için İsa Tanrı'nın oğludur, Daniel de Evanjelist Matta'ya göre bir peygamberdir ve Daniel'in kehaneti de İsa'nın Mesihliğinin meşru kanıtı ve ilahi temelidir. Başka bir Evanjelist olan Luka'ya göre ise İsa, Mesihliğini bizzat kendisi Peygamber Yeşaya'nın (Isaiah) kehanetini okuyarak ilan etmiştir.

Evanjelizm, Protestanlığın ortaya çıkışı ile gelişmiştir ve temelleri İngiliz George Whitefield (1715-1770), Methodizm'in kurucusu John Wesley (1703-1791) ve Amerikalı filozof ve teolog Jonathan Edwards (1703-1785) tarafından atılmıştır. Bu üç kişi Amerika'nın en büyük Protestan mezhebi olan Baptistlerin ve Methodistlerin oluşumunun da fikir babalarıdır. Detay olarak Edwards'ın teolojisi püritenliğe köklenmektedir. *Püritenlik, 16. yüzyılın sonlarında İngiltere'de ortaya çıkmıştır ve Roma Katolik Kilisesinde bağımsız olarak kurulan Protestan Anglikan Klisesi'nin de giderek Katolik Kilisesi'ne benzediğini öne sürerek, dinde saflaşma amacıyla Kiliseden reform talebinde bulunan ancak bu gerçekleşmeyince inançlarını özgürce yaşamak için Amerika'ya göç eden ve özünde koyu ahlakçı ve ilkeci olan bazı tutucu grupların inancını, ifade etmektedir.*

Evanjelizm'de son İncil yazarı ve 12 havariden biri olan Yuhanna ve İncil'i önemli yer tutar zira Protestan mezhebinin kurucusu Luther dört kanonik İncil'den ilk üçünün yazarlarının güvenilmez kişiler olduğunu, dolayısı ile sadece Yuhanna İncili'ne itibar edilmesi gerektiğini vaaz etmiştir. Bu İncil Protestanlar dışında şövalye tarikatlarınca da kabul edilen tek İncil'dir. Hristiyan Masonların da üzerine yemin ettikleri İncil yine Yuhanna'nın yazdığıdır.

Yuhanna kelimesi *sevgili* ya da *sevilen* anlamına gelir. Yeni Ahit'te Yuhanna İncili ya da Müjdesi olarak anılan kitap dışında, Yuhanna'nın mektupları ve Yuhanna'nın Vahyi isimli kitaplar da yer alır. Yuhanna, İncili'nde, İsa'nın kilisesinin oluşumu için cennetteki krallığından insanlığa yol göstermeye devam edeceği anlatılır. Diğer üç İncil'den farklı olarak Yuhanna İncili'nin sadece İsrailoğullarına değil tüm

insanlığa hitap ettiği söylenebilir ve de "Dünya" kelimesi bu İncil'de sıkça kullanılmıştır. Yine diğer İncillerden farklı olarak Yuhanna İncili'nde hikâyelerden çok, İsa'nın doktrinlerine geniş yer verilmiştir. Bu İncil, Yeni Ahit'in en felsefi, mistik ve semboller içeren kitabıdır; yazarının gnostik gelenekten etkilendiği iddia edilir. Bu İncil'e İsa'nın tanrısallığı anlatılırken onun başlangıçtaki "logos" (us ile kavranan ilke) olduğu söylenir; nitekim bu İncil'in ilk cümlesinde, "Başlangıçta logos vardı, logos Tanrı ile beraberdi ve logos Tanrı'ydı," yazar. Yani Yuhanna İncili'ndeki ifadesine göre söz, Tanrı'nın ilk yarattıkları arasındadır belki de ilktir ve söz yaratılışın Tanrı'sıyla ilişkilidir.

Bu noktada çok önemli olduğunu düşündüğüm teolojik bir hususa değinmek yerinde olacaktır. Evanjelistlerin temel inanışına göre Tanrı'nın iki önemli tasavvuru vardır. Bunlardan biri ilahi diğeri ise dünyevi plandadır. Buna göre Tanrı'nın dünyevi tasavvurunun Museviler ile ilgili olduğuna ve Tanrı tarafından seçilmiş kavim oldukları için dünyanın ve de dünyaya ait maddi unsurların hâkimiyetinin onlara verildiğine inanılır. Evanjelistler, Tanrı'nın ilahi tasavvurunun ise cennetin yani ahiret hayatının hâkimiyeti ile ilgili olduğuna ve bu hâkimiyetin de bir başka seçilmiş kavim olarak bizzat kendilerine verildiğine inanmaktadırlar.

Teolojiden sonra şimdi de ideolojik arka planın anlatımı ile konumuza devam edersek; Evanjelistlerin varlık sebepleri, Daniel'in kehaneti olan beşinci imparatorluğun ve küresel hegemonyaya sahip tek dünya devletinin kurulmasını ve yeryüzünde bin yıl hüküm sürmesini sağlamaktır. Özellikle Mesianik (Mesihçi), Millenarist (Binyılcı) Evanjelist radikallerin; Kutsal Kitap'ta yer alan Daniel'in kehanetlerini ve Yeni Ahit'in son kitabı olan Yuhanna'nın Vahiy kitabında anlatılan, "Yedi Kilise (Bab 1-4), Yedi Melek (Bab 15), Yedi Mühür (Bab 6-8), Yedi Borazan (Bab 8-11), Yedi Tas Su (Bab 16-17) ve Mahşerin Dört Atlısı (Bab 6) " şeklinde adlandırılmış olan mahşer öncesi alametlerle ilişkilendirilen vizyonlarını, fanatizm ile yorumlayarak "Tanrı'yı kıyamete zorlama" şeklinde tanımlanacak bir anlayış geliştirmiş oldukları düşünülmektedir. Bu tutkulu kesimin bu anlayış ile hareket ederek, İsa Mesih'in gelişini hızlandıracağına ve mutlak hâkimiyetinin gerçekleşmesine zemin hazırlayacağına inandıkları için arkası kesilmeyen yaygın şiddet sarmalı ile dünyayı ve insanlığı tedhiş ve terörize ettikleri iddiası son derece çarpıcıdır. Çünkü Evanjelistlerin yine Yuhanna'nın vahiy kitabına dayanarak, inandıkları ve bekledikleri çok çok önemli bir olgu daha vardır, bu olgu kitabın 16. babında anlatılan Armageddon savaşıdır. Bu nihai savaşta, şeytan (Deccal) ve onun emrindeki krallar ile, gökteki "Atanmış Kral" (Mesih) ile onu izleyen emrindeki meleklerden oluşan göksel ordular savaşacaktır.

Yuhanna'nın vahiy kitabına göre, Armageddon savaşı Deccal'in yenilmesi ile eski düzenin sonu ve yeni düzenin başlangıcını oluşturan bir dönüm noktası olacaktır; Atanmış Kral da (İsa Mesih), Armageddon savaşından sonra yeryüzünde bin yıl hüküm sürecektir. Yine bu kitaba göre Armageddon savaşından sonra hayatta kalacak insanlar, Atanmış Kral'ın yönetiminde önce yeryüzünü cennete çevirecekler ve eski dünyanın bütün dertlerinden uzak, yeni bir yaşama kavuşacaklardır. Kıyamet sonrasında ise Tanrı'nın ilahi tasavvuru gereği cennet yaşamının seçilmiş kavmi olarak sonsuza kadar iyi ve üstün bir yaşam süreceklerdir. İşte bu kavuşmanın gerçekleşebilmesi için, Evanjelistler ve siyonist ideolojiye sahip kişi ve kurumlar bu kutsal savaşı beklemektedirler. Bu savaşın olabilmesi için Mesih'in üçüncü kez yeryüzüne gelmesi gerekmektedir. Mesih'in tekrar gelebilmesi için de önce Kudüs'teki Süleyman Mabedi'nin eskiden olduğu yerde yani *Kubbet'üs-Sahra* ve *Mescid-i Aksa'nın bulunduğu kutsal alanda* üçüncü kez inşa edilmesi lazımdır. Böylece İsa bu tapınakta krallığını ilan edecek, vahiy kitabının 19-20. bablarında anlatılan altın çağı başlatacak ve bin yıllık hükmünü sürecektir.

Kanımca bu girişim ve gelişmeler Tapınakçı ideolojiye mensup kişi ve açık gizli cemiyetlerin kurduğu derin bir komplodur. Neden mi böyle düşünüyorum? Çünkü siyonizm ve İsrail devletinin kurulması, esasen bir Yahudi ideolojisi ve ülküsü değil, Evanjelist Hristiyanların ağırlıkla ABD'nin de kuruluşunda etkili olan Protestanlığın Püriten alt mezhebine bağlı İngilizlerin kurguladığı, bir projenin adıdır. Tıpkı geçmişte Amerika kıtasına yaşanan sistematik göçler neticesinde Amerika Birleşik Devletleri'nin masonik ideallere göre kurulması ve Avrupa'da geleneksel monarşilerin yıkılarak yerlerine gnostik Hristiyanlığın Gökkubesi olarak Avrupa Birliği'nin oluşturulması gibi, İsrail devleti de Gül ve Haç Kardeşliği ve Sion Tarikatı gibi Tapınakçı gizli cemiyetlerin ya da tarikatların, ideolojileri çerçevesinde kurulmuştur.

Bu hassas konuyu toparlamak için kısaca özetlersek, Evanjelistler, Eski Ahit külliyatının (Tanah) üçüncü kısmı olan Ketuvim'de yer alan Daniel Peygamber'e atfedilen kitapta anlatılan Daniel'in bir rüya tabiri ile ilgili bulunduğu kehanete ve yine aynı kitapta anlatılan kendisinin görmüş olduğu vizyonlara dayanarak ve de Yeni Ahit külliyatının (İncil) son kısmında bulunan Yuhanna'nın Vahyi adlı kitapta anlatılan ve kendisine atfedilen, "Mahşerin Dört Atlısı ve Yedi Melek, Yedi Tas Su" şeklinde adlandırılan ve mahşer öncesi gerçekleşecek alametlerle ilişkilendirilen, Yuhanna'nın vizyonlarını, bir bütün olarak değerlendirerek, Tanrı'nın, kıyamet öncesi yer yüzünde en nihayet, kendi Krallığını kuracağına ve İsa Mesih'in de bu Krallığı yönetmek için atanmış görevli olarak gökten nüzul edeceğine, inanmaktadırlar. Evanjelistler, yine Yuhanna'nın Vahyi kitabına dayanarak İsa Mesih'in, Armageddon adlı savaşta Deccal'i ve onun hizmetindeki tüm kralları yok edeceğine, yıkılmayacak Tanrı'nın Krallığı'nın da bu şekilde kurulacağına, inanmaktadırlar. İlaveten, inançlarına göre bu Krallık, bin yıl varlığını sürdürecektir ve bu dönemde yeryüzü dertlerden arındırılmış bir cennete dönüşecektir. Dünya'da kıyamet öncesinde binyıllık cennet hayatı sürüleceği inancına ilaveten Evanjelistler, kıyamet sonrasında da Tanrı'nın ilahi tasavvuru gereği, cennet yaşamının seçilmiş kavmi olarak sonsuza kadar iyi ve üstün bir yaşam süreceklerine de inanmaktadırlar.

Peki bu inançlarının Siyonizm ve İsrail ile ne ilgisi mi var? Açıkçası bu Krallığın kurulması için Tanrı'nın kıyamet sürecini başlatmaya zorlanması, bunun için de yeryüzünde büyük felaketlerin yaşanması, akabinde Deccal'in zuhur etmesi ve İsa Mesih'in de kurtarıcı olarak nüzul etmesi, gerekmektedir. İşte siyonizm yani Büyük İsrail Devletinin, siyonist ideolojiye göre Filistin'de kurulması fikri, Yahudi toplumuna yönelik olarak, Tanah külliyatının ilk kategorisinde (Tora /Talimat) yer alan yani Tevrat'ın Tekvin, Mısır'dan Çıkış ve Tesniye adlı bölümlerinde ve ikinci kategorisinde (Nevi'im / Peygamberler ya da Kahinler) adlı bölümde yer alan, sırasıyla Yeşu, Samuel, Yeşaya ve Yeremya adlı kral, kâhin veya peygamberlere atfedilen, kitaplardaki anlatımlara dayanarak, bir mit şeklinde kurgulanmış ve bu mitolojik kurguya göre sistematik olarak yapılan: "vaad edilmiş topraklar, Tanrı'nın seçilmiş kavmi, kayıp On İsrail Kabilesinin yeniden ortaya çıkışı, üçüncü Tapınağın yapılması ve Davud soyuna mensup olan Mesih Kral'ın zuhur ederek, yeniden kurulacak Büyük İsrail Devletinin başında ihtişamla saltanat süreceği", şeklindeki dini motivasyon amaçlı propaganda ve diğer kavimlere yönelik düşmanca ajitasyonlarla, Yahudi toplumunun zihninde siyonist ideoloji, Tevrat ile son derece çelişkili olmasına rağmen, hâkim kılınmıştır. Peki neden? Çünkü Evanjelistler, İsrail Devletinin kurulmasının ve Yahudilerin Süleyman Tapınağının yeniden yapılması için teşvik edilmelerinin, neticede Müslümanlar ile büyük bir savaşa neden olacağını ve bu savaşın da küresel ölçekte daha büyük bir felakete sebebiyet doğuracağını ve Tanrı'nın da bu felakete dayanamayarak, yeryüzünde kendi Krallığını kurmak ve selameti tesis etmek için duruma müdahalede bulunacağını, İsa Mesih'in görevli olarak yeryüzüne tekrar geleceğini ve bu sayede bin yıllık altın çağın başlayacağını ve bu çağın sonunda da kıyametin gerçekleşerek, ahirette sonsuz cennet hayatının başlayacağını, ummaktadırlar.

Bir diğer tarafta ise 29-31 Ağustos 1897 tarihinde İsviçre'nin Basel şehrinde çok sayıda ülkeden yüzlerce delegenin katılımı ile düzenlenen Siyonist Kongresi'nde kadim Sanhedrin'e bir gönderme olarak teşkil edilen "Sion Ulular Konseyi'nin", kongrenin ardından yaptıkları gizli toplantının, Rus casusları tarafından ele geçirilen zaatlarına dayanarak ortaya çıkarılan, Sion Uluları Protokolleri'ne göre: Siyonist Yahudilerin, sadece Kutsal Kitap'ta kendilerine vaat edilmiş olduğu yazan toprakları

değil, aynı zamanda Hristiyan ülkeler de dahil tümüyle Dünya hakimiyetini elde etmeyi, hedefledikleri anlaşılmaktadır. Kanımca Yahudilerin asli inançları olan Musevilik, siyonizm ideolojisi ile lekelenmiş, toplum şeytani bir fitne ile zehirlenmiş ve münafıklarca kandırılmışlardır. Nitekim 1930'ların totaliter rejimlerinin ideolojilerinden biri olan Faşizm: siyasi bir felsefe ve ideolojinin ötesine geçme, Hristiyan dinine eklemlenme ve ilahi bir vasıf kazanma, amacı gütmüştür. Nazizm ise Faşizmden farklı olarak, mevcut dine eklemlenmek yerine onu devre dışı bırakıp, yeni bir din kurmak ve pagan Germen inancını canlandırmak için, büyük çaba sarf etmiştir. Kanımca Siyonizm ideolojisi ve totaliter devlet yapısı ile İsrail rejimi, Faşist Mussolini İtalya'sı ve Falanjist Franco İspanyasındaki rejimlere benzemektedir. İnancım odur ki bir gün gelecek, Nazizm ve Faşizm gibi siyonizm de uluslararası kamuoyunun yanında bizzat Yahudi toplumu tarafından, lanetlenen bir ideoloji olacaktır.

Tüm bu gelişmeler üzerinde biraz daha derin düşündüğümde anladığım, İsrail rejimine ve siyonist ideolojiye, fanatik Evanjelistler tarafından Tanrı'yı kıyamete zorlamak ve Mesih'in zuhurunu hızlandırmak için Deccal rolü biçilmiş olduğudur. Anlaşılan bu nihai hedefleri doğrultusunda icat ettikleri siyonizm, kullanışlı sapkın bir ideoloji ve İsrail rejimi de yine bu yönde kullanılan şartlandırılmış yıkıcı bir canavar vazifesi görmektedir; çünkü başka türlü bu çağda ve insanlığın geldiği bu ileri noktada ve de herkesin gözü önünde gerçekleştirdikleri vahşeti açıklamak gerçekten mümkün değildir.

Ancak kanımca insanlığa kurulan büyük komplo bundan da ibaret değildir çünkü bana göre Evanjelistler de Luciferyan Tapınakçı masonlar tarafından kullanılmaktadır. Neden mi böyle düşünüyorum, çünkü Luciferyanlar Tanrı'nın kıyamete zorlanamayacağını gayet iyi bilmektedir ve onların asıl amacı bu iki fanatik kesimi kullanarak yeryüzünde yaşayan herkesin etkileneceği büyük bir felakete yol açmak ve insanların Allah'ın kendilerini terk ettiğini düşünmesini sağlamaktır. Böylece insanların kalbinde yüce bir yaratıcı olarak Allah'a olan inanç zayıflayacak ve bunun yerini saf Luciferyan doktrin alacaktır; yani asıl hedef Allah'a olan imanı silmek ve insanların hem Dünya'sını hem de ahiretlerini yakmaktır

Bu düşüncemi destekleyen önemli bit kanıt bulunmaktadır; bu bir mektuptur. Bu mektup, masonluk hakkında yazdığı "Morals and Dogma" adlı kitabıyla dikkat çeken Amerikalı eski bir general ve aynı zamanda şair olan büyük Mason üstadı Albert Pike tarafından 1871 yılında bir başka büyük Mason üstadı ve cumhuriyetçi bir siyaset adamı olan İtalyan Giuseppe Mazzini'ye yazılmıştır. Yazıldığı tarihten çok sonra ortaya çıkarılan bu gizli mektubunda Pike, Mazzini'ye ortak ülküleri olan İlluminati'nin nihai hedefine ulaşabilmesi için dünya halklarına, ajanları vasıtasıyla, kuracakları büyük komployu anlatmaktadır. Albert Pike mektubunda bu komplo ile gelecekte gerçekleşecek olan üç dünya savaşından söz etmektedir, bunlardan ilkinde mevcut büyük imparatorlukların çökertileceğini, sonrasında komünizmin güçleneceğini, ikincisinde faşizm ile politik siyonizmin savaşacağını, bu savaşın sonunda faşizmin yenileceğini ve Filistin'de siyonist bir İsrail devletinin kurulacağını, üçüncüsünde ise siyonizm ile İslam âleminin savaşacağını ve diğer milletlerin de bu savaşa içine düştükleri kaos ortamından dolayı katılacağını ifade etmektedir. İlâveten Albert Pike bu üçüncü savaşın sonrasında ortaya çıkacak büyük mahvoluşun akabinde üç semavi dinin birden yıkılarak yerine yeni dünya düzeninin kurulacağı hakkında da çok önemli bir kehanette bulunmuştur. Bu mektuptaki en çarpıcı olan ifade ise son sözde yer almaktadır: Büyük Mason üstadı tüm semavi dinlerin yıkıldığı yani Tanrı'nın hükümrانlığının son bulduğu bu yeni düzende, hangi varlığın ve saf doktrinin dünyada hükümdar olacağını da açıkça ifade etmiştir. *Tahmin edeceğiniz gibi bu varlık Lucifer'dir.*

Son Söz

Bu makaleyi bitirmeden önce kısa son bir tespit ve yorum yapmanın yerinde olacağını düşünüyorum. Buna göre üç aşırı derecede hevesli kesimin ve ideolojilerinin dünya siyaseti ve sosyal yaşamında güçlü ve etkili olduğunu söyleyebilirim. Bunlardan en güçlü olan ilki, tüm dinlerin yıkıldığı ve üzerinde saf Luciferyan doktrinin hâkim kılındığı yeni bir dünya düzenini kurmaya niyetli, ateist İlluminati mensupları ve laik, Masonik ilkelere bağlı, Tapınakçı veya eş güdümlü, şövalye kökenli tarikatlardır. Diğer güçlü kesim ise kutsal kitapta yer alan kehanetleri takip eden ve Tanrı'yı kıyamete zorlayarak Hz. İsa'nın nüzulünü sağlamayı ve bin yıllık altın son çağı başlatmayı hedefleyen Mesiyanik Evanjelistlerdir. Üçüncü sırada ise, yine kutsal kitapta yer alan vaat edilmiş topraklar ideali ile ağırlıklı bölümü İslam coğrafyasına yayılacak, başkenti Kudüs merkezi Üçüncü Tapınak kalbi de Tanrılarının onlarla birlikte olabileceği kutsalların kutsalı odası olacak olan ve bekledikleri Davut soylu Mesih Kralın bir gün yöneteceği, yeniden büyük birleşik İsrail devletini kurmayı hedefleyen, siyonist Yahudiler yer almaktadır. Bu üç ideolojinin mensuplarının siyasi ve maddi güçleri ve de amaçları doğrultusunda geçmişte kullandıkları araçlar ve yöntemler düşünüldüğünde, yeryüzünde yaşayan tüm türler için dünya hayatının büyük bir tehlikede olduğunu, buna ilaveten insanlar için ahiret hayatının da tehlikede olduğu endişemin altını çizmeliyim.

Kaynakça

Altındal, Aytunç: **“Bilinmeyen Hitler”**, İstanbul, Alfa Basım Yayın Dağıtım, 2014

Altındal, Aytunç: **“Gül ve Haç Kardeşliği”**, İstanbul, Alfa Basım Yayın Dağıtım, 2014

Altındal, Aytunç: **“Tanrı Neden Fikir Değiştirdi?”**, İstanbul, Postiga, 2012

Garaudy, Roger: **“İsrail Mitler ve Terör İsrail Siyasetinin Dayandığı Efsaneler”**, İstanbul, Timaş Yayınları, 2024

Garaudy, Roger: **“İsrail Sorunu Siyasi Siyonizm”**, İstanbul, Timaş Yayınları, 2023

“Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit, Tevrat, Zebur (Mezmurlar) ve İncil”, İstanbul, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2005

Milani, Cemal: **“İsa Mesih’in Esrarı Ruh Kelime Hikmet”**, İstanbul, Ceres Yayınları, 2020

Nirun, Ata: **“Adolf’un Kavgası”**, İstanbul, Wizart Edutainment, 2015